Seria traducerilor din buddhismul Jodo Shinshu 13

IMNURILE EPOCILOR DHARMA
Shōzōmatsu wasan

traducere şi note explicative
de Rev Josho Adrian Cîrlea

International Association of Buddhist Culture
Kyoto, 2012

Cuprins

Prefață

Colecția *Imnurile epocilor Dharma (Shozomatsu wasan)* este prima traducere în limba română din cele trei colecții de imnuri compuse de Shinran Shonin. A fost scrisă în 1258 când Shinran avea 85 de ani, la distanță de zece ani de la compunerea celorlalte două colecții, *Imnurile Tărâmului Pur (Jodo wasan)* şi *Imnurile Maeştrilor Tărâmului Pur (Koso wasan)*.

Cu numai doi ani înainte, în 1256, Shinran îşi dezmoştenea propriul fiu, pe Zenran, după ce acesta răspândise viziuni greşite exact în regiunea în care fusese trimis să le combată. Nu este de mirare că *Imnurile epocilor Dharma* sunt străbătute de experiența amară a diferitelor erezii şi a condițiilor grele din timpurile prezente, atât de îndepărtate de vremea când Shakyamuni (Buddha istoric) era fizic printre noi. Deşi învățăturile sale continuă să se afle la dispoziția discipolilor călugări şi laici, acestea sunt ca şi inexistente, adică imposibil de pus în practică din cauza absenței oricărei capacități spirituale autentice în această ultimă epocă Dharma.
Excepție face bineînțeles, metoda prezentată în Legământul Principal al lui Buddha Amida, şi anume naşterea în Tărâmul Pur prin nembutsul credinței, care nu ține cont de binele sau răul din inimile noastre.

Am folosit pentru această traducere ediția *Hymns of the Dharma-Ages*, publicată de Jodo Shinshu Hongwanji-ha în *Collected Works of Shinran*, Kyoto, 1997.
Pentru o mai bună înțelegere a textului am păstrat propriile comentarii ale lui Shinran Shonin, prezente din când în când sub strofele imnurilor. De asemenea, am adăugat propriile explicații sub formă de note de subsol, precum şi două articole ajutătoare, „Cele trei epoci Dharma” şi „Jodo Shinshu – singura cale efectivă în această ultimă epocă Dharma”.

Namo Amida Bu,
Josho Adrian Cîrlea
20 august 2556 era buddhistă/ 2012 e.n.

Le spun cu respect colegilor de practică ce aspiră la naşterea în Tărâmul Pur:
cu toții ar trebui să vă căiți profund!
Tathagata Sakyamuni este cu adevărat mama şi tatăl nostru cel plin de compasiune.
Prin diverse metode iubitoare
el face să se trezească în noi supremul shinjin.

Imnurile Samadhiului prezenței tuturor Buddha

[Imn de început]

În anul 1257, în noaptea celei de-a noua zi a lunii a doua,
la ora tigrului, mi s-a spus într-un vis:

1
Încrede-te în Legământul Principal[1] al lui Amida[2].
Datorită avantajului de a fi primit şi niciodată abandonat,
toţi cei care se încred în Legământul Principal
vor atinge Iluminarea supremă[3].

---

[1] Legământul Principal al lui Buddha Amida promite naşterea în Tărâmul său Pur tuturor acelora care se încred în el, recită Numele lui şi aspiră să se nască acolo:

„Dacă după ce voi atinge Buddheitatea, fiinţele sensibile din cele zece direcţii care se încred în mine cu o minte sinceră şi aspiră să se nască în Tărâmul meu, rostind Numele (Namo Amida Butsu) meu chiar şi numai de zece ori, nu se vor naşte acolo, fie ca eu să nu ating cea mai înaltă Iluminare."
Naşterea în Tărâmul Pur a celor care se încred fără îndoială în Amida va coincide cu atingerea Iluminării sau a Buddheităţii supreme. Cele patruzeci şi opt de legăminte ale lui Buddha Amida, dintre care al Optsprezecelea este numit cel principal, sunt înregistrate în „Marea Sutră despre Buddha Amida." Aceasta a fost rostită de Buddha Shakyamuni pe vârful Vulturului, în nordul Indiei.

[2] Buddha Amida este Buddha al Vieţii Infinite şi al Luminii Infinite. Dintre toţi Buddha, acesta este singurul care a promis că va salva (conduce către Buddheitate) toate fiinţele indiferent de capacităţile lor, inclusiv pe cei a căror karmă este atât de grea încât merită să se nască în iad. Tot ceea ce trebuie făcut este ca aceste fiinţe să se încreadă în el, să recite Numele lui cu credinţă şi să aspire să se nască în Tărâmul său Pur.

[3] Starea de Buddha, Nirvana.

Imnuri ale Tărâmului Pur[4] despre epocile corectă, de decădere şi ultimă a Dharmei
de Gutoku Zenshin[5]

2
Au trecut mai mult de două mii de ani
de la moartea fizică[6] a lui Tathagata[7] Shakyamuni[8].
Epocile corectă şi aparentă a Dharmei[9] tocmai s-au încheiat;
aşa că jeluiţi-vă, discipoli ai timpurilor din urmă!

3
Acum, în mijlocul celor cinci pângăriri[10] ale ultimei epoci Dharma[11],
fiinţele sensibile sunt incapabile de practică şi realizare;
de aceea, învăţăturile pe care Shakyamuni le-a lăsat în urmă
au intrat cu toate în palatul nagaşilor[12]."

4
În timpul epocii corecte, aparente şi ultime,
legământul lui Amida s-a răspândit.
La sfârşitul epocii aparente şi în această din urmă eră,
practicile bune şi virtuoase au intrat cu toate în palatul nagaşilor.

Practici bune şi virtuoase: învăţăturile lui Shakyamuni[13].

---

[4] Tărâmul Pur (Sukhavati în sanscrită) este sfera de influenţă a lui Buddha Amida, un mediu sigur în care fiinţele care au credinţă în el se vor naşte după moarte şi vor atinge Iluminarea supremă. În conformitate cu Legământul Principal, cauza naşterii în Tărâmul Pur al lui Buddha Amida este credinţa (shinjin), aceasta manifestându-se prin rostirea Numelui său (nembutsu – „Namo Amida Butsu"). Credinţa nu este ceva complicat, ci încrederea simplă în Amida, adică a lua de bun şi adevărat Legământul său Principal. Tradiţia buddhistă a Tărâmului Pur este compusă din mai multe şcoli dintre care cea mai reprezentativă în Japonia este şcoala Jodoshinshu. Elemente de devoţiune faţă de Amida există în multe şcoli buddhiste Mahayana din Tibet, China, Mongolia, Vietnam, etc.

[5] Un alt nume al lui Shinran Shonin (1173-1263), fondatorul şcolii buddhiste Jodo Shinshu.

[6] „Moartea fizică" – trupul de carne pe care Buddha Shakyamuni l-a folosit cand a propovăduit Calea a fost pieritor, însă conştiinţa lui de Buddha nu cunoaşte nici început, nici sfârşit.

[7] Tathagata este un al nume pentru Buddha şi înseamnă ceva de genul „cel ce vine din aşaitate" sau din „ceea ce este" – realitatea de dincolo de aparenţe/iluzii.

[8] Shakyamuni este Buddha istoric, fondatorul buddhismului.

[9] Vezi cele două capitole din această carte „Cele trei epoci Dharma" şi „Jodo Shinshu – singura Cale efectivă în această ultimă epocă Dharma".

[10] Cele cinci pângăriri sunt cele cinci semne de decădere ale lumii în care trăim: 1. decăderea viziunilor, când concepţiile şi ideile greşite devin predominante, 2. înmulţirea şi exaltarea patimilor omeneşti asociată cu ridicarea lor în slăvi, 3. decăderea condiţiei umane, când oamenii sunt în general nemulţumiti şi nefericiţi, 4. micşorarea duratei de viaţă – în conformitate cu sutrele, atunci când viaţa omului este mai mica sau aproape de o sută de ani, 5. înmulţirea războaielor şi a dezastrelor naturale.

[11] Dharma este învăţătura lui Buddha.

[12] Expresia "au intrat în palatul nagaşilor" înseamnă că toate celelalte învăţături buddhiste nu mai sunt efective în aceste timpuri. *„A intra în palatal nagaşilor"* înseamnă exact asta – a nu mai fi de folos ori a fi ca şi inexistent." Vezi cele două capitole din această carte „Cele trei epoci Dharma" şi „Jodo Shinshu – singura Cale efectivă în această ultimă epocă Dharma".

5
Sutra Marii Colecții ne învață
că ne aflăm acum în a cincea perioadă a celor cinci sute de ani;
deoarece oamenii sunt neclintiți în conflicte şi dispute,
Dharma cea curată este ascunsă în somnolență şi stagnare.

l4: toate rădăcinile faptelor bune sunt ascunse în palatal nagaşilor

6
Când durata de viață de zeci de mii de ani a fiinţelor sensibile,
descreşte la douăzeci de mii, datorită declinului treptat al recompensei karmice[14],
epoca ajunge să se numească "lumea rea a celor cinci pângăriri".

Durata de viață de zeci de mii de ani: recompensa directă a unei vieți îndelungate a devenit treptat din ce în ce mai scurtă.

7
Cum timpul pângăririlor specifice unei kalpa[15] avansează,
corpul fiinţelor sensibile scade treptat în înălțime.
Răul şi faptele negative din mijlocul celor cinci pângăriri creşte,
în aşa fel încât mințile lor devin asemenea şerpilor veninoşi ori a dragonilor răi.

l3: karma[16] rea creşte.

8
Ignoranța şi patimile oarbe abundă,
pătrunzând peste tot asemenea nenumăratelor fire de praf.
Dorința şi ura care apar din conflicte şi înțelegeri
sunt precum vârfurile înalte şi crestele munților.

l.3: lăcomia, invidia, gelozia şi disputele se înmulțesc.
l.4: patimile oarbe şi răul cresc în aşa fel încât pot fi asemuite cu vârfurile înalte şi crestele munților.

9
Viziunile greşite ale fiinţelor sensibile cresc necontrolat şi violent,
devenind asemenea tufişurilor şi pădurilor dese, ghimpilor şi mărăcinilor;
plini de suspiciune, ei îi ponegresc pe cei care urmează Calea nembutsu[17],

---

[13] Învățăturile lui Shakyamuni care se bazează pe puterea personală. Adică alte învățături decât cele ale Tărâmului Pur.
[14] Durata de viață a diferitelor tipuri de ființe variază în funcție de karma lor. În trecutul îndepărtat, se spune că oamenii ar fi trăit mai mult (zeci de mii de ani) însă treptat, datorită karmei lor din ce în ce mai rele, aceasta a ajuns la cca 100 ani. Chiar din momentul în care oamenii
[15] Kalpa este o perioadă de timp incomparabil de lungă.
[16] Karma reprezintă legea necreată a cauzei şi efectului. Orice acțiune este o cauză ce va avea un efect. Există aşadar, trei tipuri de karmă: a gândirii, vorbirii şi acțiunii (corpului). Noi suntem produsul karmei noastre, adică ale propriilor acțiuni. Suntem perfect responsabili de ceea ce ni se întâmplă şi nu există nimeni din afara noastră care să poată fi făcut vinovat.

în timp ce violenţa şi otrava furiei se răspândeşte peste tot.

ll.1-2: patimile oarbe şi răul creşte, devenind asemenea tufişurilor şi pădurilor dese, ghimpilor şi mărăcinilor.

10
Odată cu micşorarea duratei de viaţă, sfârşitul prematur apare într-o clipă,
iar ambele forme de recompensă karmică – personală şi a mediului său – dispar.
Respingerea binelui şi acceptarea răului predomină,
în aşa fel încât oamenii îi rănesc pe ceilalţi fără să simtă nimic.

micşorarea duratei de viaţă: viaţa fiinţelor omeneşti se scurtează şi devine fragilă.
l.2: vieţile oamenilor şi posesiunile lor se prăbuşesc şi dispar.
l.4: oamenii au numai gânduri rele; aceasta caracterizează fiinţele sensibile din lumea celor cinci pângăriri.

11
Dacă nu se încred în Legământul plin de Compasiune al lui Tathagata,
nici o singură fiinţă din aceste vremuri – ultima epocă Dharma
şi a cincea perioadă de cinci sute de ani de la plecarea lui Shakyamuni –
nu are vre-o şansă de a evada din naştere şi moarte.

l.3: trebuie să ştiţi că această perioadă este începutul ultimei epoci Dharma

12
Cele nouăzeci şi cinci de învăţături nebuddhiste pângăresc lumea;
numai Calea lui Buddha este pură şi curată.
Doar mergând înainte şi atingând Iluminarea putem să îi ajutăm pe ceilalţi
în această casă arzând;
iată lucrarea naturală a Legământului.

cele nouăzeci şi cinci de învăţături nebuddhiste: trebuie să ştiţi că metodele nebuddhiste sunt împărţite în multe tipuri şi că pe lângă acestea mai sunt şi cele şaizeci şi două de viziuni nebuddhiste.
l.2: trebuie să ştiţi că numai Calea lui Buddha este pură şi de neîntrecut.
mergând înainte şi atingând Iluminarea: a deveni un Buddha
casă arzând: această lume Saha[18]

---

[17] Nembutsu este rostirea Numelui lui Buddha Amida în formula „Namo Amida Butsu". „Namo" înseamnă „mă refugiez în" dar şi „omagiu/slavă lui". „Butsu" înseamnă „Buddha". Aşadar, „Mă refugiez în Buddha Amida/Slavă lui Buddha Amida". În timpul recitării, nu este nicio problemă dacă „tsu" de la sfârşitul lui „Butsu" nu se aude, de aceea la Tariki Dojo Craiova de obicei folosim formula „Namo Amida Bu". În Japonia mulţi credincioşi folosesc fie „Namo Amida Bu", fie prescurtarea „Namandabu".
[18] Lumea suferinţei, a naşterii şi a morţilor repetate.

13
Odată cu venirea erei celor cinci pângăriri
călugării şi laicii se pierd în dispute;
iar când văd oameni care se încred în nembutsu,
plini de suspiciune, îi atacă şi îi ponegresc.
eră: epoca şi ființele care îi aparțin

14
Toți aceia care nu vor atinge vreodată Iluminarea
atacă practica rostirii exclusive a Numelui.
Rezultatul distrugerii învățăturii imediatei realizări
este că pentru ei întinsul ocean al naşterii şi morții nu va avea sfârşit.

distrugerii: a ponegrii, a distruge

15
Am putea crede că aceste vremuri aparțin epocii corecte a Dharmei,
însă în noi – cele mai proaste dintre ființele ignorante –
nu există nici o minte care să fie pură, adevărată sau reală;
aşadar, cum am putea să trezim în noi aspirația pentru Iluminare?

aceste vremuri: epoca şi ființele care îi aparțin
l.2: ființele ignorante care se îneacă în adâncimile patimilor oarbe. Noi cei care suntem stăpâniți de patimi oarbe.

16
Aspirația către Iluminare prin puterea personală,
cea care este predată pe Calea Înțelepților[19],
se află dincolo de mintea şi cuvintele noastre;
cum am putea să o trezim în noi,
ființele ignorante şi mereu scufundate în transmigrație?

Mereu scufundate: în oceanul naşterii şi morții.
Transmigrație: rătăcind în cele douăzeci şi cinci de forme de existență.

17
Sub îndrumarea Buddhaşilor care au apărut în această lume,
de trei ori mai numeroşi decât nisipurile Gangelui,
am aspirat să atingem suprema Iluminare.
Cu toate acestea, puterea noastră a dat greş iar noi am continuat să transmigrăm.

aspirația de a atinge suprema Iluminare: mintea care doreşte să aducă toate ființele către atingerea Buddheității.

---

[19] Calea Înțelepților reprezintă metodele buddhiste de atingere a Iluminării supreme prin eforturile personale (jiriki). Spre deosebire de aceasta, Calea Tărâmului Pur duce la atingerea Iluminării prin Puterea lui Buddha Amida (Tariki).

am continuat să transmigrăm: să ştiți că, aspirând să atingem Iluminarea prin puterea personală, am rătăcit în naştere şi moarte până în ziua de azi.

18
Odată cu sosirea epocilor decăzută şi ultimă a Dharmei, precum şi a acestei lumi a celor cinci pângăriri,
învățăturile lăsate de Shakyamuni au devenit ascunse.
Numai Legământul plin de Compasiune al lui Amida devine cunoscut peste tot,
iar metoda Naşterii[20] prin nembutsu se răspândeşte.

învățăturile lăsate de Shakyamuni: să ştiți că învățăturile lăsate de Shakyamuni au fost distorsionate şi pierdute, devenind ascunse.

19
Dintre toate legămintele supreme
alese după cinci kalpa de meditație profundă;
cele ale Luminii şi Vieții Infinite[21]
au devenit fundamentul marii Compasiuni.

20
În ceea ce priveşte aspirația de a atinge Iluminarea supremă pe Calea Tărâmului Pur[22],
suntem îndemnați să realizăm mintea care doreşte să atingă Buddheitatea.
Mintea care aspiră să atingă Buddheitatea
este ea însăşi mintea care caută să salveze toate ființele sensibile.

aspirația de a atinge Iluminarea supremă: mintea care doreşte să aducă toate ființele către atingerea Buddheității.
l.2: aspirația de a atinge Iluminarea prin Puterea Celuilalt. În Legământul Principal, Amida încurajează ființele să aspire la naşterea în Tărâmul Beatitudinii şi atingerea acolo a Buddheității.
mintea care aspiră să atingă Buddheitatea (l.3): mintea care se încrede profund în Legământul plin de Compasiune al lui Amida şi aspiră să devină un Buddha este numită „aspirația de a atinge Iluminarea".
mintea care caută să salveze toate ființele sensibile: să ştiți că aceasta este mintea care îşi doreşte să aducă toate ființele către atingerea Buddheității.

[20] Este vorba bineînțeles, de naşterea în Tărâmul Pur.
[21] Legămintele 12 şi 13 în care Dharmakara, viitorul Buddha Amida promite că Lumina şi Viața sa vor fi infinite. Vezi comentariile acestor legăminte pe blogul www.josho-adrian.blogspot.com.
[22] Trezirea Minții Bodhi – aspirația de a atinge Buddheitatea pentru salvarea personală şi a tuturor ființelor – este împlinită în Trezirea Credinței în Legământul Principal al lui Buddha Amida. Maestrul Shan-tao spunea: *„Trezeşte-ți Mintea Bodhi prin Compasiunea lui Amida"*, adică aspirați către Eliberarea voastră şi a celorlalte ființe bazându-vă pe Compasiunea lui Amida (Legământul său Principal). Aşadar, Trezirea Minții Bodhi, cerința obligatorie pentru atingerea Iluminării supreme, apare în Jodo Shinshu sub forma inimii încrezătoare (shinjin).

21
Mintea care caută să salvaze toate ființele sensibile
ne este oferită nouă de Legământul înțelepciunii lui Amida.
Cei ce realizează această adevărată credință oferită de Buddha[23]
ating Nirvana completă şi de neîntrecut.

mintea care caută să salvaze toate ființele sensibile: aspirația către Iluminare bazată pe Puterea Celuilalt; dorința de a aduce toate ființele sensibile către atingerea Buddheității.
legământul înțelepciunii lui Amida: Legământul plin de Compasiune al lui Tathagata.
adevărata credință oferită de Buddha: a ne încrede fără îndoială în puterea Legământului lui Amida.
ating marea şi completa Nirvana: a atinge aceeaşi Iluminare cu Tathagata Amida.

[23] Motivul pentru care în sufletul unui adept nembutsu există atât credința în Legământul Principal cât şi patimile şi iluziile sale, este că această credință nu îi aparține. Iată un alt aspect important al învățăturii Jodo Shinshu. Credința în Buddha nu este lucrarea oamenilor ci ceea ce Buddha plantează în noi. De aceea, shinjin sau inima încrezătoare este numită „credința fără rădăcini", deoarece nu are rădăcini în mintea omului ci în Compasiunea lui Buddha.

La fel stau lucrurile şi cu recitarea Numelui care este exprimarea credinței şi a recunoştiinței. Totul vine de la Amida şi se manifestă asemenea unui ecou în sufletele şi pe buzele noastre, precum un copil ce răspunde cu încredere la chemarea mamei sale.

Mama îşi cheamă copilul, iar acesta răspunde imediat. Răspunsul copilului se datorează chemării mamei, iar nu puterii personale a copilului. În acelaşi mod, shinjin (inima încrezătoare) nu este creația noastră, ci răspunsul natural la chemarea lui Buddha Amida – Mama plină de Compasiune a tuturor ființelor. Datorită lui Amida ne încredem în Amida şi recităm nembutsu. Numai pentru că mama trimite întotdeauna iubire necondiționată copilului său, acesta se poate încrede în ea. Credința copilului este de fapt, iubirea mamei care se manifestă în el. Mama este cea care hrăneşte copilul şi îl face să crească. Un copil este nimic fără mama sa. Puterea iubirii ei îl face să crească iar nu puterea lui.

Shinjin şi nembutsu sunt ecoul – manifestat în noi, a chemării puternice a lui Amida. Când cineva se află la munte şi strigă, va auzi automat un ecou. Dacă nu strigi, ecoul nu poate fi auzit. Dacă Amida nu ne-ar chema plin de Compasiune, nu ar avea cum să existe shinjin (credința) şi nembutsu (recitarea Numelui).

Această importantă învățătură – shinjin şi nembutsu vin de la Amida şi nu sunt creația noastră – este foarte dificil de explicat în cuvinte. De fapt, se află dincolo de înțelegerea conceptuală.

22
Cei care intră în transferul de merit al lui Amida[24]
şi realizează mintea care caută să atingă Buddheitatea,
abandonează definitiv transferul de merit al puterii personale,
ajutând în acest fel la nesfârşit, toate ființele sensibile.

transferul de merit al lui Amida: Amida oferindu-ne nouă Legământul Principal

23
Când apele minții care se încrede în Puterea Celuilalt[25]
intră în oceanul Legământului Înțelepciunii lui Amida,
atunci, în armonie cu natura adevăratului tărâm al împlinirii,
patimile oarbe şi Iluminarea capătă acelaşi gust[26].

l.2: Legământul Principal al lui Amida este Înțelepciune şi este comparat cu oceanul imens.
apele … încrederii: adevăratul shinjin este asemuit cu apa.
adevăratul tărâm al împlinirii: Tărâmul Beatitudinii este numit tărâmul împlinirii.
l.4: mințile noastre şi mintea lui Buddha devin una. Când ne naştem în Tărâmul Fericirii, răul şi binele obțin acelaşi gust. Patimile oarbe şi virtuțile devin una.

24
Toți cei care se încred profund
în cele două aspecte ale transferului de merit de la Buddha Amida[27]
ating stadiul de egalitate cu Iluminarea perfectă:
de aceea, conştientizarea lor continuă neîncetat.

---

[24] În practicile bazate pe puterea personală ori în alte şcoli buddhiste, adeptul acumulează merite pe care le transferă către atingerea propriei sale Eliberări, însă pe Calea Puterii Celuilalt transferul de merit are loc între Buddha Amida şi credincios. Acest transfer de merit este cel care îl face pe adept capabil să atingă naşterea în Tărâmul Pur şi Nirvana. Transferul de merit de la Buddha Amida către practicant este de două tipuri:

1) „transferul de merit al mersului înainte” (Oso-Eko) şi
2)”transferul de merit al întoarcerii înapoi” (Genso-Eko).

Primul înseamnă că Amida îşi transferă meritele sale către noi, făcându-ne astfel capabili să atingem Buddheitatea în Tărâmul Pur iar al doilea că cel care a devenit astfel un Buddha, împărtăşindu-se din Iluminarea lui Amida, este făcut capabil să se întoarcă în această lume şi să lucreze la salvarea tuturor ființelor.

[25] Puterea Celuilalt (Tariki) este Puterea nelimitată de salvare a lui Buddha Amida, prezentată în contradicție cu puterea personală (jiriki).
[26] După naşterea în Tărâmul Pur prin poarta credinței Legământului Principal, patimile oarbe sunt transformate în Iluminare la fel cum apa dulce a râurilor devine sărată după intrarea în ocean. Odată născut în Tărâmul Pur adeptul atinge Iluminarea supremă.
[27] Vezi nota de subsol 24, strofa 22.

cele două aspecte ale transferului de merit de la Buddha Amida: transferul de merit al Legământului Principal al lui Tathagata Amida are două aspecte – transferul de merit al mersului înainte [către Tărâmul Pur] şi transferul de merit al întoarcerii în această lume.
stadiul de egalitate cu Iluminarea perfectă: stadiul celor cu adevărat stabiliţi[28]

25
Cei care primesc shinjin,
oferit lor prin Legământul Înţelepciunii lui Amida,
obţin avantajul de a fi acceptaţi şi niciodată abandonaţi[29];
de aceea, ei ating stadiul de egalitate cu Iluminarea perfectă.

cei care primesc shinjin: cei care au credinţă adevărată
acceptaţi şi niciodată abandonaţi: Tathagata Amida îi ia şi îi ţine la piept pe cei care au shinjin.
l.4: ating stadiul celor cu adevărat stabiliţi

[28] Cei care se încred în Buddha Amida în această viaţă se află în stadiul celor cu adevărat stabiliţi ori asiguraţi de Nirvana sau altfel spus, în stadiul de non-retrogresiune. Aceasta înseamnă că din moment ce credinţa a apărut în inimile lor, devin asiguraţi de atingerea naşterii în Tărâmul Pur care va avea loc în momentul morţii. Această naştere în Tărâmul Pur va fi imediat urmată de atingerea Buddheităţii sau a Iluminării perfecte.

Aşadar, stadiul celor cu adevărat stabiliţi sau asiguraţi de Nirvana este egal cu Iluminarea perfectă. Cauza Iluminării perfecte este definitiv stabilită când credinţa în Amida apare în inima adeptului. Credinţa este cauza Iluminării, aşadar amandouă sunt egale în sensul că a doua este efectul celei dintâi, precum fumul nu poate apărea fără foc. Focul va produce neapărat fum, chiar dacă cele două sunt diferite. La fel, adeptul care se încrede în Amida este egal cu Iluminarea perfectă deoarece este sigur că va deveni un Buddha şi are seminţele Buddheităţii plantate în inima lui, chiar dacă deocamdată, în timpul vieţii de acum, rămâne o fiinţă ignorantă şi plină de patimi oarbe.

[29] Vezi şi capitolul "Cele zece avantaje în această viaţă a unui adept nembutsu" din cartea „Învăţături buddhiste Jodo Shinshu" (autor: Josho Adrian Cîrlea), disponibilă în format electronic pe pagina oficială a comunităţii noastre www.shinbuddhism-romania.info sau ediţia tipărită de Corporate Body of Buddha Educational Foundation, Taiwan, 2012.

26
Bodhisattva Maitreya[30] mai are de aşteptat 5.670.000.000 de ani
până să atingă Buddheitatea,
însă cel care a primit shinjin
va atinge Iluminarea la sfârşitul vieţii.

27
Cel care atinge stadiul de egalitate cu Iluminarea perfectă
datorită lucrării Legământului Naşterii prin nembutsu[31],
fiind la fel cu Maitreya[32],
va realiza Nirvana perfectă şi de neîntrecut.

stadiul de egalitate cu Iluminarea perfectă: stadiul celor cu adevărat stabiliţi. Se spune că Maitreya se află în stadiul de egalitate cu Iluminarea perfectă.

28
Intrând în stadiul celor cu adevărat stabiliţi
în acelaşi timp cu primirea adevăratului shinjin,
şi fiind asemenea lui Maitreya care se află în rangul de successor al Buddheităţii,
adeptul va atinge suprema Iluminare[33].

suprema Iluminare: Nirvana cea completă şi de neîntrecut

---

[30] O învăţătură unică tradiţiei noastre spune că aceia care au credinţă (shinjin) sunt egali cu Iluminarea perfectă, egali cu toţi Buddha şi egali cu Maitreya Buddha.
Maitreya (Miroku în japoneză), care sălăşluieşte acum în cerul zeilor Tuşita, va fi, în conformitate cu spusele lui Shakyamuni, un mare Buddha care va apărea în această lume după multe miliarde de ani (5.670.000.000) de la această eră. Atât Maitreya, cât şi noi, suntem asiguraţi de atingerea Buddheităţii sau Iluminării supreme. Din acest punct de vedere, suntem la fel, suntem egali. Diferenţa dintre Maitreya şi adepţii care au credinţă în Amida şi sunt acum în acelaşi stadiu cu Iluminarea perfectă este însă aceea că el a intrat în acest stadiu prin puterea personală iar cei care au shinjin devin astfel prin Puterea lui Amida.
Shinran a spus în a 15-a scrisoare din Mattosho:

„A crede că prin puterea personală cineva este egal cu toţi Tathagata este o mare greşeală. Să ştii că tu te bucuri datorită shinjinului Puterii Celuilalt; cum poate puterea personală să aibă vre-un rol aici? Te rog să te gândeşti foarte bine la acest lucru.”

Şi ar mai fi o diferenţă între noi şi Maitreya. Dacă el va trebui să aştepte enorm de mulţi ani până se va naşte în această lume şi va deveni un Buddha, noi cei care ne încredem în Amida vom atinge Buddheitatea după moarte. Până la moarte şi naşterea în Tărâmul Pur, rămânem fiinţe obişnuite şi pline de patimi oarbe, dar purtând în noi cauza definitivă a Buddheităţii. Nu suntem egali cu toţi Tathagata sau cu Maitreya pentru că merităm acest lucru sau pentru că avem virtuţi şi merite deosebite, ci pentru că Amida ne-a făcut să devenim astfel.

[31] Nembutsul credinţei. Nembutsu rostit ca exprimare a credinţei în Buddha Amida.

[32] Vezi nota 30 de la strofa 26.

[33] În timpul acestei vieţi ne încredem în Buddha Amida şi intrăm în stadiul celor cu adevărat stabiliţi sau al celor asiguraţi de Nirvana(starea de Buddha), pe care o vom atinge după moarte şi naşterea în Tărâmul Pur. Vezi nota de subsol 28 de la strofa 24.

29
Chiar şi înțelepții epocii de decădere a Dharmei
lasă la o parte diferitele învățături ale puterii personale
şi intră pe poarta nembutsului,
deoarece este învățătura ce corespunde ființelor şi timpului în care acestea viețuiesc.

30
Cei care au cu adevărat shinjin
rostesc Numele lui Amida.
Şi gândindu-se întotdeauna la Buddha,
vor să răspundă cu recunoştință bunăvoinței sale[34].

31
Când ființele sensibile din această lume rea a celor cinci pângăriri
se încred în Legământul Principal,
virtuți de nedescris, inexplicabile şi de neconceput
îi umplu pe aceşti practicanți[35].

32
Buddha al Luminii fără de oprelişti[36] a spus:
"Pentru a ajuta ființele sensibile din viitor,
încredințez nembutsul înțelepciunii
lui Bodhisattva Mahasthamaprapta[37]".

33
Plin de compasiune pentru ființele sensibile ale acestei lumi mizerabile,
Mahasthamaprapta ne încurajează să spunem nembutsu,
îi ia la pieptul său pe cei care au shinjin
şi îi conduce în Tărâmul Pur.

a lua la pieptul său: îi primeşte şi nu îi abandonează niciodată.

34
Prin compasiunea lui Shakyamuni şi Amida,
am fost făcuți să realizăm mintea care caută să atingă Buddheitatea.
Numai intrând în înțelepciunea shinjinului
devenim practicanți ce răspund cu recunoştință bunăvoinței lui Buddha.

---

[34] Rostirea Numelui lui Buddha Amida („Namo Amida Butsu") este expresia credinței şi a recunoştinței. De asemenea, a ajuta la răspândirea învățăturii, a ajuta pe ceilalți să primească shinjin, este un mod natural de a ne exprima recunoştința față de salvarea oferită de Amida.
[35] Vezi nota de subsol 24 de la strofa 22.
[36] Buddha Amida.
[37] Bodhisattva Mahasthamaprapta (Seishi în japoneză) şi Avalokitesvara (Kannon în japoneză) îl asistă pe Buddha Amida în salvarea ființelor. În multe reprezentări iconografice Amida este reprezentat în centru, avându-l la dreapta lui pe Mahasthamaprapta şi la stânga pe Avalokitesvara.

l.1: primim shinjin prin călăuzirea lor.
mintea care caută să atingă Buddheitatea: mintea care se încrede în Legământul lui Amida pentru a deveni un Buddha; aspirația către Iluminarea supremă pe calea Tărâmului Pur.
înțelepciunea shinjinului: din moment ce Legământul lui Amida este înțelepciune, apariția minții care se încrede în el este ea însăşi înțelepciune.

35
Prin puterea Legământului lui Dharmakara[38]
primim nembutsu care este înțelepciune;
dacă nu ar fi înțelepciunea shinjinului,
cum am putea noi să atingem Nirvana?

nembutsu care este înțelepciune: această afirmație se bazează pe faptul că atingem Buddheitatea prin Legământul lui Amida.
atingem Nirvana: devenim adevărați Buddhaşi.

36
Este o mare torță în lunga noapte a ignoranței;
nu fiți trişti pentru că ochii înțelepciunii voastre sunt întunecați.
Este o corabie pe marele ocean al naşterii şi al morții;
nu vă întristați pentru că obstacolele karmei voastre negative sunt grele şi adânci[39].

---

[38] Cel pe care îl numim Buddha Amida a fost cu mult timp în urmă, în altă eră decât cea în care ne aflăm noi acum, un călugăr pe nume Dharmakara. El a făcut aspirația de a deveni un Buddha şi spre deosebire de alții, a creat legăminte speciale care promit salvarea nu numai a celor capabili de anumite practici şi virtuți, ci a tuturor, mai ales a celor incapabili de orice fel de practică. A promis aşadar, crearea unui Tărâm Pur special în care oricine să aibă acces şi odată născuți acolo să devină la rândul lor un Buddha, liberi de naştere şi moarte, precum şi capabili să îi salveze pe ceilalți. În conformitate cu Legământul Principal, numai credința (shinjin) este necesară pentru a deveni un Buddha în Tărâmul lui Pur, această credință manifestându-se prin rostirea Numelui său (nembutsu). Credința nu este ceva complicat, ci încrederea simplă în Amida, adică a lua de bun şi adevărat Legământul său Principal.

În momentul în care Dharmakara a devenit Buddha Amida, legămintele şi Tărâmul său Pur au devenit automat reale şi efective în salvarea ființelor.

Aceasta este, pe scurt, povestea lui Amida spusă de Shakyamuni (Buddha istoric) discipolilor săi într-una din predicile rostite pe vârful Vulturului, în nordul Indiei şi înregistrată în Marea Sutră despre Buddha Amida, pe care noi adepții Jodo Shinshu o acceptăm ca fiind reală şi demnă de încredere. Orice învățătură buddhistă poate fi considerată autentică dacă a fost aprobată ori prezentată de însuşi Buddha Shakyamuni. Învățătura despre credința în Buddha Amida şi Tărâmul său Pur, unde toate ființele pot atinge Iluminarea supremă, indiferent de capacitățile lor, face parte dintre aceste învățături propovăduite de Shakyamuni.

[39] Ignoranța, patimile oarbe şi karma noastră negativă nu este un obstacol pentru naşterea în Tărâmul Pur. Rennyo Shonin spunea:

„Când Credința este trezită în noi, naşterea în Tărâmul Pur este pe deplin stabilită. Rămâne în seama lui Amida să decidă dacă ne salvează după ce a distrus karma noastră negativă sau nu. Ar fi inutil în ceea ce ne priveşte să discutăm chestiuni legate de karma noastră rea. Ceea ce ar trebui să ne preocupe este că Amida îi salvează pe cei care se încred în el."

mare torță: Legământul Principal al lui Amida este asemuit cu o torță.

37
Puterea Legământului este nelimitată;
astfel, nici măcar răul nostru karmic, greu şi adânc, nu este un obstacol.
Înțelepciunea lui Buddha este fără limite;
astfel, nici chiar cei cu minți instabile şi indulgenți cu ei înşişi nu sunt abandonați.

l.1: Puterea lui Buddha este fără limite
l.2: să nu credem că obstacolele karmei noastre sunt prea grele şi adânci ca să împiedice naşterea în Tărâmul Pur.
l.3: Înțelepciunea lui Buddha este nelimitată.
l.4: vom merge în Tărâmul Pur chiar dacă mințile noastre sunt instabile şi rele.

38
Când reflectăm la modul cum a fost stabilit Legământul,
observăm că Tathagata, neabandonând ființele sensibile în durere şi suferință,
a pus mai întâi de toate, transferul virtuților sale către ei,
împlinind în acest fel mintea marii Compasiuni.

a fost stabilit Legământul: Tathagata Amida aducând la îndeplinire şi făcând funcțional Legământul său.
l.4: Amida a atins mintea marii iubiri şi a marii Compasiuni.

39
Rostirea Numelui ce răsare din adevăratul shinjin
este transferul de merit de la Amida către ființe[40];
de aceea, este numit “non-transfer de merit”[41],
iar rostirea nembutsului pe baza puterii personale este respinsă[42].

non-transfer de merit: această expresie înseamnă că nu transferul de merit nu îi aparține practicantului. Chestiunea este explicată în *“Esențialul naşterii în Tărâmul Pur”*.

40
Când apele – mintea, binele şi răul ființelor ignorante –
au intrat în marele ocean
al Legământului Înțelepciunii lui Amida,
ele sunt imediat transformate în mintea marii Compasiuni[43].

---

[40] Referitor la “credința şi nembutsu nu sunt creația noastră”, vezi nota de subsol 23 de la strofa 21. De asemenea, vezi nota de subsol 24 de la strofa 22 pentru transferul de merit de la Amida către adeptul nembutsu.
[41] “Non-transfer de merit” în sensul că nu adeptul transferă meritele sale către naşterea în Tărâmul Pur ci primeşte meritele infinite ale lui Amida în momentul apariției pentru prima oară a credinței.
[42] Adevărata rostire a Numelui este rostirea ca expresie a credinței în Buddha Amida – nembutsul credinței.
[43] Deşi nu suntem asemenea Buddhaşilor în această viață, primind shinjin devenim parte din lucrarea salvatoare a lui Amida sau altfel spus, o legătură în lanțul marii sale Compasiuni. Putem înțelege limitările

l.1: minţile bune şi rele sunt asemuite cu nişte râuri
transformate: mintea rea este transformată în minte virtuoasă
l.4: precum diferitele ape intră în ocean şi devin imediat sărate, tot aşa, apele minţii, bune şi rele, devin mintea marii compasiuni

41
"Printre discipolii mei care se vor deda la fapte rele,
viziunile greşite şi imoralitatea vor înflori
iar în ultima epocă ei îmi vor distruge învăţătura".
Astfel prezice Shakyamuni în "Sutra Feţei de Lotus".

42
Fiinţele sensibile care ponegresc nembutsu[44]
vor cădea în iadul Avici
unde vor avea parte de suferinţe şi chinuri neîncetate
timp de optzeci de mii de kalpa; aşa se propovăduieşte.

Avici: iad "neîntrerupt".

43
Primind adevărata cauză a naşterii în tărâmul împlinirii
prin cuvintele celor doi Onoraţi[45],
sălăşluim în stadiul celor cu adevărat stabiliţi;
de aceea, negreşit, vom atinge Nirvana.

---

noastre şi ale celorlalţi şi să realizăm că suntem acceptaţi cu toţii, fără nici o discriminare. În mod special, îi putem ajuta pe ceilalţi să creeze legături cu Dharma lui Amida.

Despre cel care ajută la răspândirea învăţăturii despre Amida putem spune că într-adevăr practică marea Compasiune în sensul că acţionează ca mesager al acesteia. În capitolul trei din *Kyogyoshinsho*, secţiunea despre adevăratul discipol al lui Buddha, Shinran Shonin citează un pasaj din *Sutra Marii Compasiuni*:

„Ce este 'Marea Compasiune'? Cei care continuă întru nembutsu fără nici o întrerupere se vor naşte cu siguranţă în tărâmul fericirii la sfârşitul vieţii lor. Dacă aceştia se încurajează unul pe altul şi îi fac şi pe alţii să rostească Numele, ei sunt numiţi 'cei ce practică Marea Compasiune'."

Aşadar, a practica Marea Compasiune în această viaţă înseamnă a-i încuraja pe ceilalţi să rostească nembutsul credinţei în Buddha Amida.

De asemenea, această strofă se referă şi la faptul că imediat ce ne naştem, după moarte, în Tărâmul Pur, datorită credinţei pe care o primim în timpul vieţii, devenim automat Buddhaşi, dobândind Compasiune Infinită şi infinite capacităţi de a salva toate fiinţele. Vezi nota de subsol 26, de la strofa 23.

[44] A ponegri nembutsu şi implicit Dharma lui Buddha despre Amida este cel mai grav păcat în buddhism. În Kyogyoshinsho stă scris: A spune că nu există Buddha, Buddha-Dharma, Bodhisattva sau Bodhisattva-Dharma. A te decide asupra unor astfel de viziuni, fie prin propria ta judecată sau primindu-le de la alţii, se numeşte ponegrirea Dharmei celei adevărate." Cei care răspândesc învăţături false despre nembutsu, neagă efectul acestuia sau neagă existenţa lui Buddha Amida şi a Tărâmul său Pur, precum şi cei care împiedică răspândirea învăţăturii nembutsu autentice intră în categoria celor care ponegresc nembutsu şi vor cădea în iadul Avici.

[45] Shakyamuni (Buddha istoric) şi Buddha Amida.

Nirvana: marea şi completa Nirvana.

44
Prin cuvintele marturiei şi protecției
nenumăraților Buddha de-a lungul celor zece direcții[46],
să conştientizăm că mintea puterii personale ce aspiră către Iluminarea supremă
este incapabilă de a-şi atinge scopul[47].

45
Realizarea adevăratului shinjin
este greu de găsit în lumea impură a celei din urmă ere;
mărturia Buddhaşilor, nenumărați ca nisipurile Gangelui
ne arată cât de greu este de atins.

46
Dacă nu am fi întâlnit
transferul de merit al lui Amida pentru a merge înainte[48] şi a ne întoarce în această lume,
transmigrarea noastră în naştere şi moarte nu ar fi avut sfârşit.
Ce s-ar fi ales de noi, pierduți în acest ocean al durerii?

l.2: cele două aspecte ale transferului virtuții lui Amida[49]

47
Când ne încredem în Înțelepciunea de neconceput a lui Buddha,
intrăm în stadiul celor cu adevărat stabiliți.
Cei care se nasc prin transformare[50] în Tărâmul Pur au înțelepciune superioară
şi realizează Iluminarea supremă.

48
A ne încrede în Înțelepciunea de neconceput a lui Buddha
este cauza naşterii în Tărâmul Împlinirii.
Realizarea shinjinului, care este adevărata cauză,
este dintre toate dificultățile, cea mai dificil de obținut.

49
Renunțând la durerea naşterilor şi morților repetate, din trecutul fără de început,
suntem siguri că vom atinge Nirvana supremă.

---

[46] Toți Buddha îl mărturisesc pe Amida şi încurajează ființele să aspire la naşterea în Tărâmul Pur. Toți Buddha îl protejează pe cel care rosteşte cu credință Numele lui Buddha Amida. Vezi capitolul „Cele zece avantaje în această viață a unui adept nembutsu" din cartea *Învățături buddhiste Jodo Shinshu* de Rev Josho Adrian Cîrlea, în curs de publicare de Corporate Body of the Buddha Educational Foundation (CBBEF), Taiwan. Disponibilă în format electronic pe siteul comunității www.shinbuddhism-romania.info
[47] Nu putem atinge Iluminarea supremă prin noi înşine.
[48] Înainte către Tărâmul Pur.
[49] Vezi nota de subsol 24 de la strofa 22.
[50] Cei care se nasc în Tărâmul Pur prin poarta credinței adevărate, fără îndoieli.

Aceasta se face prin transferul de merit al mersului înainte şi al întoarcerii în această lume;
recunoştinţa noastră pentru bunăvoinţa lui Buddha este într-adevăr greu de împlinit.

50
Cei care se nasc în Tărâmul Împlinirii – practicanţii care au shinjin - sunt puţini;
cei care se nasc în tărâmurile transformate – practicanţii puterii personale- sunt mulţi[51].
Pentru că Iluminarea nu poate fi atinsă prin puterea personală,
am renăscut mereu şi mereu, timp de nenumărate kalpa.

51
Transferul virtuţii manifestat în Namo Amida Butsu
este, în lucrarea sa binevoitoare, imens şi de neconceput;
prin avantajul transferului de merit al mersului înainte,
intrăm în transferul de merit al întoarcerii în această lume[52].

52
Prin marea iubire, care este transferul de merit de la Amida al mersului înainte,
atingem marea Compasiune, care este transferul de merit al întoarcerii în această lume;
Dacă nu ar fi fost transferul de merit al lui Buddha,
cum am fi putut noi atinge Iluminarea în Tărâmul Pur?

---

[51] Cei care se încred total în Amida şi abandonează orice agăţare faţă de o formă sau alta de putere personală devin ei înşişi un Buddha în chiar momentul în care se nasc în Tărâmul Pur, în timp ce aceia care au o credinţă îndoielnică se nasc în aşa numita zonă de graniţă a Tărâmului Pur. Cei din urmă **nu** ating Buddheitatea supremă odată născuţi acolo, însă cu toate acestea, sunt eliberaţi pentru totdeauna de suferinţele din samsara (lumea naşterii şi a morţii). Ei sunt aşadar, în siguranţă, dar nu au devenit deocamdată Iluminaţi sau Buddhaşi. În acelaşi timp, aflându-se în mediul special al acestei zone de graniţă a Tărâmului Pur, au şansa să îşi depăşească îndoielile şi să se încreadă complet în Buddha Amida.

Maestrul Shan-tao a spus: *„cei născuţi în adevăratul Tărâm Pur sunt foarte puţini; cei născuţi în Tărâmul Pur al transformării (zona de graniţă) sunt numeroşi”.*

„Tărâmul Pur al transformării”, „zona de graniţă a Tărâmului Pur” sau „Tărâmul de graniţă” sunt expresii diferite ale aceluiaşi termen. Alte denumiri sunt „tărâmul indolenţei şi al mândriei”, folosită de Shinran Shonin în imnurile sale (wasan): *„unii recită nembutsu bazându-se pe puterea personală; de aceea ajung în zona de graniţă sau tărâmul indolenţei şi al mândriei ...”* sau „oraşul îndoielii”, „palatul matcă”, etc. Această zonă de graniţă a Tărâmului Pur este de asemenea descrisă ca o închisoare luxoasă „făcută din şapte materiale preţioase” unde oamenii care se îndoiesc de Puterea lui Buddha Amida şi recită nembutsu bazându-se pe ei înşişi ori aspiră să se nască în Tărâmul Pur folosindu-se de meritele şi virtuţile personale sunt asemenea prinţilor care, pentru că au comis greşeli faţă de rege, sunt închişi într-un palat aurit unde se bucură de toate plăcerile posibile, însă nu îl pot vedea pe domnitor.

Vezi capitolul “Naşterea în zona de graniţă a Tărâmului Pur” din *Calea acceptării, comentariu la Tannisho*, de Rev Josho Adrian Cîrlea, publicată pentru distribuţie gratuită de Corporate Body of the Buddha Educational Foundation (CBBEF), Taiwan, 2011, precum şi capitolul “Cele trei legăminte ale salvării” din *Învăţături buddhiste Jodo Shinshu*, de Rev Josho Adrian Cîrlea, în curs de publicare de Corporate Body of the Buddha Educational Foundation. (CBBEF), Taiwan. Cea din urmă este disponibilă în format electronic pe siteul comunităţii www.shinbuddhism-romania.info.

[52] Vezi nota de subsol 24 de la strofa 22.

53
Amida, Avalokitesvara şi Mahasthamaprapta[53]
călătoresc pe vasul marelui Legământ.
Intrând în oceanul naşterii şi al morții,
ei cheamă ființele şi le primesc la bord.

54
Cei care se încred profund
în Legământul marii Compasiuni a lui Amida
să spună mereu Namo Amida Butsu,
indiferent că merg sau că dorm.

55
Cei care urmează Calea Înțelepților
privesc mintea puterii personale ca fiind esențială;
însă îndată ce intră în lucrarea de neconceput a Puterii Celuilalt,
ei realizează că non-acțiunea este adevărata acțiune[54].

56
Deşi avem învățăturile lui Shakyamuni,
nu există nimeni care să le practice;
de aceea, se spune că în ultima epocă Dharma
nici o singură ființă nu va atinge Iluminarea prin ele.

57
O, mari învățători ai Tărâmului Pur din India, China şi Japonia!
Primiți-ne pe noi în marea voastră milă şi compasiune
şi călăuzindu-ne către realizarea adevăratului shinjin,

---

[53] Bodhisattva Avalokitesvara (Kannon) şi Bodhisattva Mahasthamaprapta (Seishi) sunt cei doi însoțitori ai lui Amida în activitatea de salvare a ființelor.

[54] „Non-acțiunea" se referă la faptul că nu prin noi înşine ajungem să ne naştem în Tărâmul Pur al lui Amida şi să devenim Buddhaşi. Nimic din ceea ce credem că avem nu poate adăuga ceva la salvarea lui Amida. Rostirea Numelui (nembutsu) este o practică valabilă numai datorită lui Amida, iar nu propriei noastre recitări. Această practică sau acțiune de a recita nu este consecința vreunei stări speciale de calm sau concentrare pe care credem că o avem sau o putem dezvolta în timpul recitării.

Dacă nu ar fi meritele infinite ale lui Amida concentrate în Numele său, atunci Namo Amida Butsu (nembutsu) ar fi gol şi ineficient. De asemenea, dacă rostirea Numelui nu este făcută pe baza credinței (shinjin), ea nu are niciun efect. Iar credința nu este altceva decât deschiderea față de Puterea Infinită a lui Amida – singura capabilă de a ne face să devenim la rândul nostru Buddhaşi. Când ai credință (shinjin) eşti conectat la această Putere şi la meritele lui Amida, iar Numele pe care îl reciți este expresia acestei conectări. Numele şi credința sunt unitate, iar ambele vin de la Amida, sunt manifestarea în tine a Puterii salvatoare a lui Amida. Numai Buddha Amida acționează cu adevărat în salvarea ta, prin credință şi nembutsu (care este expresia credinței), de aceea se spune că „non-acțiunea este adevărata acțiune" – adică nu prin tine însuți eşti salvat de Amida.

Când reciți Namo Amida Butsu cu credință, spui „mă refugiez în Buddha Amida/slavă lui Buddha Amida" iar nu „mă refugiez în mine însumi/slavă mie însumi". Prima variantă înseamnă că nu faci din nembutsu propria acțiune.

faceți-ne să intrăm în stadiul celor cu adevărat stabiliți.

l.4: vă rugăm, ajutați-ne să intrăm în stadiul în care vom atinge fără greş Buddheitatea

58
Cei care primesc shinjin, adică Puterea Celuilalt,
“respectă Dharma şi se bucură întru ea,
fiind de aceea, adevărații mei tovarăşi”.
Astfel sună laudele Celui mai Onorat din lume, Maestrul învățăturii[55].

59
Atât de mare este bunăvoința marii compasiuni a lui Amida
încât trebuie să ne străduim a o întoarce, chiar cu prețul distrugerii trupurilor noastre;
atât de mare este bunăvoința maeştrilor şi adevăraților învățători,
încât trebuie să ne străduim a răspunde cu recunoştință, chiar dacă oasele ni s-ar transforma în cenuşă.

Aici se încheie Imnurile despre epocile corectă, de decădere şi ultimă a Dharmei.
Cinzeci şi opt de imnuri

[55] Buddha Shakyamuni.

[Imnuri despre greşeala îndoielii asupra Legământului Principal]

60
Ca semn al necunoaşterii înțelepciunii lui Buddha
oamenii privesc cu neîncredere diferitele tipuri de înțelepciune ale lui Tathagata,
cred în recompensa binelui şi a răului[56], se bazează pe practica lor personală
a rădăcinii tuturor virtuților[57] şi de aceea, rămân în tărâmul de graniță[58].

61
Îndoindu-se de înțelepciunea de neconceput a lui Buddha,
oamenii se dedică rostirii nembutsului pe baza puterii personale;
ei rămân astfel în zona de graniță sau tărâmul indolenței şi al mândriei,
nerăspunzând cu recunoştință bunăvoinței lui Buddha.

62
Practicanții care cred în recompensa faptelor bune şi rele
se îndoiesc de înțelepciunea de neconceput a lui Buddha.
Rămânând în castelul îndoielii sau palatul matcă
devin separați de Cele Trei Comori[59].

63
Datorită păcatului îndoielii asupra înțelepciunii lui Buddha,
ei rămân în tărâmul indolenței şi al mândriei sau în zona de graniță;
deoarece greşeala îndoielii este gravă,
ei petrec aici ani mulți şi kalpa îndelungate; aşa se propovăduieşte.

64
Ei sunt asemenea prinților
care datorită ofenselor aduse regelui
sunt puşi în închisoare[60]

---

[56] Cred că faptele lor, bune sau rele, sunt cele care decid atingerea Iluminării supreme ori influențează naşterea în Tărâmul Pur.
[57] "Practica lor personală a rădăcinii tuturor virtuților" este a rosti Numele lui Buddha Amida („rădăcina tuturor virtuților") bazându-se pe puterea personală sau cu alte cuvinte, a crede că datorită nouă recitarea Numelui devine efectivă sau că ceva din noi înşine poate influența sau ajuta cumva acțiunea salvatoare a Numelui. Vezi capitolul „Cele trei legăminte ale salvării" din *Învățături buddhiste Jodo Shinshu*, de Rev Josho Adrian Cîrlea, în curs de publicare de Corporate Body of the Buddha Educational Foundation (CBBEF), Taiwan. Disponibilă în format electronic pe siteul comunității www.shinbuddhism-romania.info
[58] Sau zona de graniță a Tărâmului Pur. Vezi nota de subsol 51 de la strofa 50.
[59] Buddha, Dharma, Sangha (comunitatea). Vezi capitolul „Înțelesul celor trei refugii în Jodo Shinshu" din *Învățături buddhiste Jodo Shinshu*, de Rev Josho Adrian Cîrlea, în curs de publicare de Corporate Body of the Buddha Educational Foundation (CBBEF), Taiwan. Disponibilă în format electronic pe siteul comunității www.shinbuddhism-romania.info
[60] De fapt, această naştere în zona de graniță a Tărâmului Pur nu are loc din vina lui Amida şi mai ales, nu este o pedeapsă, cei care stau acolo fiind țintuiți de propriile îndoieli. Ei sunt aceia care se țin pe ei înşişi la graniță şi nu intră în interiorul țării lui Amida, deşi acesta îi acceptă şi i-a scos odată pentru totdeauna din samsara (lumea naşterilor şi morților repetate).

şi înlănţuiţi cu lanţuri de aur.

închisoare: cei care spun nembutsu bazându-se pe puterea personală sunt asemuiţi cu nişte prinţi care sunt închişi pentru ofense grave
lanţuri de aur: datorită faptului că sunt prinţi ei poartă lanţuri de aur

65
Cei care spun nembutsu bazându-se pe puterea personală
nu reuşesc să se încreadă în Legământul Principal al lui Tathagata;
deoarece păcatul îndoielii este grav,
ei stau înlănţuiţi într-o închisoare cu şapte materiale preţioase.

66
Mai mult decât cei credincioşi,
practicanţii care au îndoieli şi se agaţă de puterea personală
ar trebui să devină conştienţi de bunăvoinţa marii Compasiuni a lui Amida
şi să spună nembutsu.

67
Cei care fac diferite fapte bune bazându-se pe puterea personală,
se îndoiesc cu toţii de înţelepciunea de neconceput a lui Buddha[61];
de aceea, primind rezultatele propriilor fapte,
ei intră în închisoarea celor şapte materiale preţioase.

68
Cei care, îndoindu-se de înţelepciunea de neconceput a lui Buddha,
se bazează pe practica personală a rădăcinii binelui şi a tuturor virtuţilor
se nasc în zona de graniţă sau tărâmul indolenţei şi al mândriei.
De aceea, ei eşuează în realizarea marii Iubiri şi a marii Compasiuni[62].

69
Practicanţii care se îndoiesc de Legământul Principal
se nasc în bulbi de lotus din care nu pot ieşi
sau se nasc în zona de graniţă
ori cad în palatul matcă; aşa ne avertizează Shan-tao[63].

70
Îndoindu-se de diferitele tipuri de înţelepciune ale lui Amida
ei nu au credinţă în Buddha.

---

[61] Aceştia cred că faptele lor bune pot influenţa şansele de a se naşte în Tărâmul Pur, neînţelegând că Amida nu face nici o diferenţă între virtuoşi sau nevirtuoşi. Vezi capitolul „Cele trei legăminte ale salvării" din *Învăţături buddhiste Jodo Shinshu*, de Rev Josho Adrian Cîrlea, în curs de publicare de Corporate Body of the Buddha Educational Foundation (CBBEF), Taiwan. Disponibilă în format electronic pe siteul comunităţii www.shinbuddhism-romania.info
[62] Adică nu devin imediat Buddhaşi cu Iubire infinită şi Compasiune infinită, capabili de a salva toate fiinţele.
[63] Shan-tao (Jp. Zendo), a trăit între anii 613-681 e.n. Considerat de Shinran al 5-lea Patriarh Jodo Shinshu.

Încrezându-se în recompensa faptelor bune şi rele
ei fac eforturi în practica rădăcinii tuturor virtuților.

71
Aceia care se nasc în palatul matcă
din cauză că se îndoiesc de înțelepciunea lui Buddha
sunt ei înşişi lipsiți de înțelepciune;
a te naşte în palatul matcă este ca şi cum ai fi în închisoare.

72
Ei se nasc într-un palat din şapte materiale prețioase,
unde petrec cinci sute de ani;
fiind incapabili să vadă ori să audă cele trei comori,
nu pot ajuta în nici un fel ființele sensibile.

73
Timp de cinci sute de ani nu ies din palatul cu şapte materiale prețioase
sau din zona de graniță a Tărâmului Pur;
din cauză că ei înşişi au greşit
suferă diferite piedici şi situații adverse.

situații adverse: distrugere şi pericole[64]

74
Cei care practică rădăcina virtuților
dar cred în recompensa binelui şi a răului
sunt oameni buni ale căror minți sălăşluiesc în îndoială;
de aceea, ei rămân în tărâmurile transformate şi temporare.

75
Deoarece nu şi-au pus credința în Legământul Principal al lui Amida,
şi chiar dacă s-au născut în lotuşi,
prezența îndoielii face ca florile acestora să nu înflorească imediat;
această situație este asemuită cu rămânerea în pântece[65].

76
Atunci Bodhisattva Maitreya
l-a întrebat pe Cel mai Onorat[66] din lume:
„care este cauza şi condiția „naşterii în palatul matcă"
şi a „naşterii prin transformare"?

[64] Cât încă se află în această viață suferă diverse piedici şi situații adverse.
[65] Ca şi cum cel născut în Tărâmul Pur rămâne într-un bulb de lotus neînflorit.
[66] Buddha Shakyamuni.

77
Tathagata i-a răspuns lui Maitreya:
„Dacă se bazează pe practica rădăcinii virtuților,
cu minţile cuprinse de îndoială[67],
ființele rămân în zona de graniță a Tărâmului Pur sau palatul matcă”.

78
Pentru greşeala de a se îndoi de înțelepciunea lui Buddha,
ei sunt înlănțuiți într-o închisoare timp de cinci sute de ani;
aceasta este numită naşterea în palatul matcă.

79
Ființele sensibile care se îndoiesc de înțelepciunea de neconceput a lui Buddha,
şi cred în recompensa binelui şi a răului[68],
se vor naşte negreşit în palatul matcă.

80
Deoarece ei consideră esențială mintea puterii personale
şi nu se încred în înțelepciunea de neconceput a lui Buddha,
se nasc în palatul matcă şi timp de cinci sute de ani
sunt separați de compasiunea celor trei comori.

81
Aceia care se îndoiesc de înțelepciunea de neconceput a lui Buddha
însă cred în recompensa binelui şi a răului
şi aspiră să atingă Tărâmul Pur practicând rădăcina virtuților
sunt numiți „practicanți ai naşterii în palatul matcă”.

82
Greşeala de a vă îndoi de înțelepciunea lui Buddha este foarte gravă.
Devenind conştienți de asta, trebuie să vă căiți
şi să vă încredeți în înțelepciunea de neconceput a lui Buddha.

Cele douăzeci şi trei de imnuri de mai sus, au fost compuse pentru a face oamenii conştienți de greşeala de a se îndoi de Legământul Principal care încarnează înțelepciunea de neconceput a lui Buddha.

---

[67] Aşa cum am mai explicat la nota 57 a strofei 60, dacă recită nembutsu bazându-se pe puterea personală.
[68] Sunt ataşați de aşa-zisele lor virtuți.

Imnuri spre slava prințului Shotoku
Gutoku Zenshin

83
Ajungând, prin bunăvoința Prințului Shotoku[69],
să ne încredem în Legământul înțelepciunii de neconceput a lui Buddha,
am intrat în stadiul celor cu adevărat stabiliți
şi am devenit asemenea lui Maitreya, viitorul Buddha.

84
Marele Bodhisattva Avalokitesvara, salvatorul lumii,
care a apărut în persoana prințului Shotoku,
este asemenea unui tată care nu ne părăseşte niciodată
şi a unei mame, care veghează întotdeauna asupra noastră.

85
Din trecutul fără de început şi până în prezent,
prințul Shotoku ne-a vegheat cu compasiune, asemenea unui tată
şi a fost alături de noi, ca o adevărată mamă.

86
Prințul Shotoku ne-a îndemnat cu compasiune şi ne-a călăuzit să intrăm
în Legământul înțelepciunii de neconceput a lui Buddha.
De aceea ne aflăm noi acum în stadiul celor cu adevărat stabiliți.

87
Fie ca cei ce primesc shinjinul Puterii Celuilalt,
pentru a răspunde cu recunoştință bunăvoinței lui Buddha,
să răspândească peste tot, de-a lungul tuturor celor zece direcții,
cele două aspecte ale transferului de merit al lui Buddha Amida.

88
Prințul Shotoku, salvatorul lumii, cel plin de mare iubire,
stă alături de noi, ca un tată;
Avalokitesvara, salvatorul lumii, plin de mare compasiune,
stă alături de noi, ca o mamă.

89
Dovada grijii sale compătimitoare din trecutul fără de început,
este că am ajuns acum să fim în armonie cu înțelepciunea de neconceput a lui Buddha,
trecând dincolo de bine şi rău, de puritate şi murdărie[70].

---

[69] Primul membru al familiei imperiale care a înțeles şi acceptat buddhismul, Shotoku Taishi (574-622) este considerat părintele buddhismului japonez de către toate confesiunile buddhiste din arhipelag. Mai mult decât atât, pentru Shinran Shonin, prințul Shotoku a fost manifestarea în formă umană a lui Bodhisattva Avalokitesvara (Kannon).

90
Prințul Shotoku a fost maestrul Dharmei în Japonia;
datoria noastră de recunoştință față de el cu greu poate fi răscumpărată.
Refugiați-vă cu sinceritate în prințul Shotoku
şi niciodată să nu obosiți în a-l slăvi.

91
În marea sa grijă pentru ființele din Japonia,
prințul Shotoku, a apărut din starea sa originară[71]
şi a proclamat peste tot Legământul plin de Compasiune al lui Tathagata.
Haideți, aşadar, să ne bucurăm şi să îi aducem slavă!

92
De-a lungul nenumăratelor vieți şi nesfârşitelor kalpa,
fiecare dintre noi a primit grija sa profundă.
De aceea, refugiați-vă cu sinceritate în el
şi slăviți-l întotdeauna!

93
Prințul Shotoku, în grija sa compătimitoare,
protejându-ne şi susținându-ne întotdeauna,
ne îndeamnă şi ne ghidează să primim
cele două aspecte ale transferului de merit de la Buddha Amida.

Aici se încheie Imnurile spre slava prințului Shotoku
Unsprezece imnuri

---

[70] Salvarea lui Buddha Amida nu ține cont de puritatea sau murdăria din sufletele noastre.
[71] Starea originară a prințului Shotoku este, aşa cum am văzut, Bodhisattva Avalokitesvara.

94
Deşi mă refugiez în adevărata Cale a Tărâmului Pur,
îmi este greu să am o minte sinceră şi autentică.
Acest suflet al meu este fals şi nesincer;
şi îmi lipseşte cu desăvârşire o minte pură şi curată.

95
Cu toţii afişăm în afară masca înţelepciunii, bunătăţii şi dedicaţiei;
dar înauntrul nostru lăcomia, furia, perversitatea şi înşelăciunea sunt atât de mari
încât inima noastră este plină cu toate formele de răutate şi viclenie.

96
Extrem de dificil este să punem capăt firii noastre rele.
Minţile ne sunt asemenea şerpilor veninoşi şi scorpionilor.
Faptele noastre bune sunt amestecate cu otravă
şi de aceea, ele sunt numite practici false şi goale.

97
Sunt un om nevrednic şi fără de ruşine
iar adevărul şi sinceritatea lipsesc din inima mea.
Şi totuşi, deoarece Numele provine de la Amida,
virtuţile sale umplu cele zece direcţii.

98
Pentru că nu am nici măcar un strop de iubire şi compasiune
nu pot ajuta fiinţele sensibile.
Dacă nu ar fi existat corabia Legământului Principal,
cum aş fi putut eu traversa oceanul existenţei dureroase?

99
Având minţile pline de răutate şi viclenie, asemenea şerpilor şi scorpionilor,
nu avem cum să facem fapte cu adevărat bune prin puterea personală;
iar dacă nu ne încredem în transferul de merit de la Amida,
vom muri fără să ne cunoaştem defectele şi fără ştim ce este aceea ruşine[72].

100
Ca semn al creşterii celor cinci pângăriri,
toţi călugării şi laicii acestei epoci

[72] Credinţa în Buddha Amida are două aspecte. Acestea sunt numite dubla convingere profundă (nishu jinshin): 1. cunoaşterea profundă a limitelor şi defectelor noastre, conştientizarea că nu putem atinge Buddheitatea prin noi înşine şi 2. exact astfel de oameni precum noi înşine suntem obiectul salvării lui Buddha Amida.

se comportă în exterior asemenea adepților lui Buddha,
însă în inima lor cred în căile nebuddhiste.

101
Ce jalnic este faptul că laicii şi călugării se preocupă de „momente norocoase" şi „zile favorabile"!
Aducând cinstire zeilor din cer şi de pe pământ,
se angajează în divinație şi ritualuri de venerare[73].

102
Deşi cuvintele „călugăr" şi „învățător al Dharmei"
erau în trecut titluri de respect,
acum sunt folosite pentru lucruri inferioare
la fel cum Devadatta[74] s-a folosit de cuvântul „Dharma" pentru a-şi descrie cele cinci învățături false.

103
Călugării nu sunt cu nimic diferiți, în inimile lor,
de nebuddhişti, brahmani sau adepți Nirgrantha;
deşi poartă întotdeauna robele lui Tathagata,
ei aduc cinstire tuturor zeilor şi spiritelor.

104
Ce jalnic este faptul că în zilele noastre
toți călugării şi laicii din Japonia,
deşi urmează regulile buddhiste de comportament,
venerează zei şi spirite ale cerului şi pământului.

105
Un semn al răului celor cinci pângăriri
este că titlurile de „călugări" şi „învățători al Dharmei"
sunt folosite pentru şerbi şi servitori
şi au devenit termeni de dispreț.

---

[73] Aşa cum vom vedea şi în strofele următoare, Shinran Shonin a fost împotriva tendinței multora dinre contemporanii săi de a se deda superstițiilor, divinației, practicilor din afara buddhismului sau amstecului între buddhism şi venerarea zeităților locale. Iată câteva pasaje semnificative:

"Cei care se refugiază cu adevărat şi din toată inima, eliberându-se de toate ataşamentele iluzorii şi de preocupările legate de momente favorabile sau nefavorabile, să nu îşi caute niciodată refugiul în spirite false ori în învățături nebuddhiste"

"Nu vă îndreptați către alte învățături; nu îi venerați pe zei."

"Fiii cei buni şi fiicele bune[73] ale credinței curate nu trebuie să îi slujească niciodată pe zei până la sfârşitul vieții lor".

[74] Călugăr din vremea lui Buddha care a încercat să îl ucidă pe acesta şi să producă dezbinare în sangha.

106
Deşi călugării sunt călugări doar cu numele şi nu respectă nici un precept,
acum, în această lume impură a ultimei epoci Dharma,
aceştia par egalii lui Sariputra şi Maudgalyayana[75],
iar noi suntem îndemnați să îi cinstim şi să îi rspectăm.

107
Răul karmic este de la începuturi lipsit de formă reală;
el este rezultatul gândirii iluzorii şi distorsionate.
Natura minții este pură de la început[76],
însă în această lume nu există nici un om al adevărului[77].

108
Durerea acestei lumi rele din ultima epocă a Dharmei
este că buddhiştii din capitala de sud şi de pe culmea din nord
îi numesc pe servitori „călugări purtători de lectică[78]" şi „învățători – servitori ai Dharmei",
arătându-şi în acest fel respectul față de preoții de rang înalt.

109
Un semn al disprețului față de învățătura buddhistă
este faptul că „bhiksu"[79] şi „bhiksuni"[80] sunt termeni pentru servitori;
titlurile de „învățător al Dharmei" şi „călugăr"
sunt acum folosite pentru servitori.

Cele şaisprezece imnuri de mai sus reprezintă reflecțiile mele personale. Ele sunt expresia mâhnirii şi amărăciunii pe care o simt. Cu adevărat întristătoare este purtarea călugărilor din templele principale şi complexele monahale de astăzi, fie ei de rang superior sau simpli „învățători ai Dharmei".

Compus de Shaku Shinran

---

[75] Sariputra şi Maudgalyayana erau unii dintre cei mai apropiați discipoli ai lui Buddha.
[76] Starea de Buddha este fără de început şi neatinsă de murdăria patimilor oarbe. Scopul buddhismului este atingerea acestei stări de Buddha. Metoda Jodo Shinshu duce la atingerea ei imediat după naşterea în Tărâmul Pur sau sfera de influență al lui Amida.
[77] Starea de Buddha nu poate fi atinsă în această viață.
[78] Lectică: un fel de scaun sau pat, purtat de cai sau de oameni, întrebuințat ca mijloc de locomoție în antichitatea romană, în evul mediu şi (astăzi) în unele țări orientale.
[79] Călugăr.
[80] Călugăriță.

[Imnuri adiționale de tânguire asupra termenului Hotoke][81]

110-111
Tathagata al templului Zenko-ji,
având milă de noi,
a apărut în golful Naniwa sub forma unei statui.
În acele vremuri, Moriya, necunoscând cuvântul „Buddha”,

i-a ataşat expresia „bolnav cu febră” – *hotoorike*,
insinuând că Tathagata era cauza epidemiei;
de atunci, adepții lui Moriya au folosit cu toții termenul *hotoorike*.

112
Pentru a-i face pe toți oamenii să folosească expresia „bolnav cu febră”,
Moriya a scurtat-o în *hotoke*.
Astfel, toți nebuddhiştii acelor timpuri
au adoptat acest termen pentru Tathagata.

113
De asemenea, toți buddhiştii de astăzi,
urmând exemplul lui Moriya,
îl numesc pe Tathagata, *hotoke* şi datorită acestui lucru,
se uită cu dispreț la călugări şi la învățătorii Dharma.

114
Deoarece viziunile sale greşite nu aveau nici o limită
ministrul Moriya din Yuge
a scurtat expresia şi a transformat-o în *hotoke*
pentru a-i face pe toți oamenii să îl folosească.

---

[81] În aceste cinci imnuri Shinran critică adoptarea de către buddhiştii japonezi a cuvântului *hotoke*, încă folosit în zilele noastre pentru a se referi la „Buddha”. Cercetând originea acestui termen, Shinran îi găseşte originea în persoana lui Mononobe no Moriya (d. 587), unul dintre primii critici ai buddhismului şi adversar al introducerii acestuia în Japonia. În conformitate cu Shinran, Moriya a aplicat acest termen cu înțelesul de „bolnav cu febră” unei statui a lui Amida care a fost descoperită în golful Naniwa (actualul Osaka) şi aşezată mai târziu la altarul templului Zenkoji. Folosind acest termen, Moriya vroia sa se creadă că imaginea străină a fost cauza unei epidemii. Shinran era îngrijorat că folosirea acestui termen ar putea duce la înjosirea învățăturii şi de aceea, nu l-a folosit niciodată în scrierile sale. [Notă explicativă inclusă în *Collected Works of Shinran*, Kyoto, 1997].

[Despre Jinen Honi]
O scriere a lui Shinran la vârsta de optzeci şi opt de ani

[În ceea ce priveşte expresia „a realiza" (*gyaku-toku*):]

Gyaku înseamnă a realiza în stadiul cauzal iar *toku* înseamnă a realiza odată cu atingerea stadiului rezultant.

[În ceea ce priveşte „Numele" (*myogo*):]
Myo indică Numele în stadiul cauzal iar *go* indică Numele în stadiul rezultant.

În ceea ce priveşte *jinen* [în expresia *jinen honi*]:

Ji înseamnă „prin sine însuşi" – nu prin calculele practicantului; semnificația este de a fi făcut astfel.
Nen înseamnă „a fi făcut astfel" – nu prin calculele practicantului ci prin lucrarea Legământului lui Tathagata.

În ceea ce priveşte termenul *honi*:

Honi înseamnă a fi făcut astfel prin lucrarea Legământului lui Tathagata. Este lucrarea Legământului unde nu există nici un calcul din partea practicantului. Să ştiți de aceea, că în Puterea Celuilalt, non-acțiunea este adevărata acțiune[82].

Jinen semnifică a fi făcut astfel de la bun început. Legământul lui Amida a fost făcut, chiar de la început, pentru a ne aduce pe fiecare dintre noi să ne încredem în el – spunând „Namo Amida Butsu" – şi să ne primească în Tărâmul Pur; nimic din toate acestea nu are loc prin propriile calcule personale. Astfel, nu are rost ca practicantul să se preocupe de faptul că este bun sau rău. Aceasta este semnificația lui *jinen* după cum eu însumi am primit-o.

Ca scop esențial al Legământului, Amida a promis să ne facă pe noi toți să devenim Buddhaşi supremi. Buddha suprem este fără de formă şi pentru că este fără de formă este numit *jinen*. Buddha, când apare cu formă, nu este numit Nirvana supremă. Pentru a dezvălui faptul că Buddha suprem este fără de formă, este folosit în mod expres numele de Buddha Amida; astfel am fost învățat. Buddha Amida împlineşte scopul de a ne face să cunoaştem semnificația lui *jinen*.

După ce am înțeles asta, să nu mai discutăm într-una despre *jinen*. Dacă discutăm încontinuu despre *jinen*, faptul că non-acțiunea este adevărata acțiune va deveni din nou o problemă de acțiune. Aceasta este o chestiune ce ține de înțelepciunea de neconceput a lui Buddha.

[82] Vezi nota de subsol 54 de la strofa 55.

[Imnuri de încheiere]

115
În timp ce oamenii care nu cunosc cum se scrie „bine" şi „rău"
au cu toții o minte sinceră,
eu mă dau mare ştiutor al sensului acestor cuvinte;
când de fapt, nu înțeleg nimic.

116
În aşa hal sunt eu încât nu ştiu ce este bine sau rău
şi nu pot distinge adevărul de fals;
nu am nici măcar o cât de mică iubire sau compasiune,
şi totuşi, pentru faimă şi profit îmi place să-i învăț pe ceilalți[83].

[83] În alte tradiții buddhiste diferiți maeştri spirituali îşi începeau sau încheiau cărțile transferând meritele câştigate din scrisul ei către Iluminarea lor şi a tuturor ființelor. Shinran însă, preferă să încheie *Imnurile epocilor Dharma* cu un gest de sinceritate extremă.

Cele trei epoci Dharma

Explicațiile următoare se bazează pe diferite citate din ultimul capitol al *Kyogyoshinsho (Învățătura, practica, credința şi realizarea căii Tărâmului Pur),* cea mai importantă lucrare a lui Shinran Shonin, precum şi pe câteva pasaje din sutre pe care el însuşi le-a folosit în comentariile sale.

Vorbind la modul general, doctrina celor trei epoci Dharma se referă la declinul treptat al capacității ființelor de a practica Dharma şi a atinge Iluminarea. Există aşadar, o diferență între timpul când Buddha Shakyamuni era în trup şi influența direct prin exemplul personal şi prezența sa („câmpul său energetic") pe cei adunați în jurul lui şi perioadele mult îndepărtate din istorie când numai învățătura rămâne dar nu şi Învățătorul.

Este o şansă rară aceea de a întâlni un Buddha față în față şi a primi instruire directă, fiind tot timpul în prezența şi sub influența sa. Cât de rapidă şi sigură este dezvoltarea spirituală, chiar şi numai privindu-i chipul şi având devoțiune față de el în fiecare zi.

De asemenea, în perioada imediat următoare dispariției fizice a unui Buddha, influența lui este încă simțită şi rămâne activă prin lucrarea celor mai apropiați discipoli sau discipolii discipolilor săi direcți.

După cum se spune în *Mahamaya Sutra*:

„În timpul primei perioade de cinci sute de ani după parinirvana lui Buddha, şapte călugări sfinți, toți posedând mare înțelepciune, inclusiv Mahakasyapa, vor menține Dharma cea corectă în succesiune pentru ca aceasta să nu piară. După cinci sute de ani Dharma va dispărea complet."

Prima perioadă de cinci sute de ani după moartea fizică a lui Buddha (parinirvana) este numită **epoca perfectă sau corectă a Dharmei**. Aceasta este o perioadă caracterizată de practica şi înțelegerea corectă a Dharmei în toate aspectele sale (meditație, înțelepciune şi precepte) cu dese atingeri ale Eliberării din partea practicanților.

A doua perioadă este numită **epoca de decădere a Dharmei**, adică o mie de ani de la terminarea celei dintâi.

Ea este caracterizată de o scădere graduală în hotărârea cu care practicanții, laici şi călugări deopotrivă, urmează Calea. Indulgența ocupă treptat mintea şi inima adepților. Încălcarea preceptelor devine din ce în ce mai obişnuită printre călugări şi călugărițe în timp ce *„numai câțiva ating fructul Iluminării."*

A treia şi **ultima epocă Dharma** se spune că va dura zece mii de ani după cea de a doua. În ea *„numai învățătura verbală rămâne"*, în timp ce nimeni nu mai este capabil să respecte preceptele şi să practice cu adevărat meditația sau alte metode buddhiste bazate pe puterea personală. Descrieri precum, *„Dharma corectă nu mai există"* sau *„învățătura va fi depozitată în palatul nagaşilor"*, ce se găsesc în *Mahamaya Sutra* ori *Sutra Regelui Binevoitor*, etc, înseamnă că deşi textele scrise pot fi citite şi studiate, Dharma

învățăturilor bazate pe puterea personală este ca şi inexistentă sau practic inexistentă, deoarece nimeni nu mai poate atinge Iluminarea prin ea.
Cerințele căilor puterii personale din învățătura buddhistă nu mai corespund capacităților ființelor.

De asemenea, cu toate că citim despre precepte în textele sacre, nimeni nu le mai poate respecta cu adevărat. De aceea, se spune că în această perioadă nu mai există precepte. Dacă ar fi existat persoane care ar avea cel puțin capacitatea de a le urma într-un mod imperfect, am putea vorbi despre încălcarea preceptelor, însă din moment ce oamenii nu le pot respecta deloc se spune că acestea nu mai există. Capacitățile ființelor sunt atât de scăzute încât nu mai are rost să li se ceară nimic din punct de vedere spiritual, aşadar, nu mai există precepte[84]. Este la fel cu a nu mai avea nici o pretenție de comportament sănătos din partea unui bolnav cronic.

De asemenea, chestiunea concordanței dintre învățătură şi ființele cărora li se adresează, precum şi timpul în care acestea trăiesc – mai aproape sau mai departe de prezența fizică a unui Buddha – este extrem de importantă.

Maestrul Tao-ch'o[85] a spus:

„Dacă ființele, învățăturile şi timpurile nu sunt în concordanță, va fi foarte dificil să fie îndeplinită practica şi să se atingă Iluminarea."

Cineva care trăieşte şi practică în prezența lui Buddha sau foarte aproape de timpul vieții lui poate mult mai uşor să urmeze metodele bazate pe puterea personală în comparație cu cineva care se află la 2500 ani distanță de el. Cerințele şi practicile nu pot fi asemănătoare pentru acesta din urmă, deoarece timpurile şi capacitățile sunt diferite. Maestrul Shinran explică:

„În ceea ce priveşte Dharma, sunt trei epoci iar referitor la oameni, există trei nivele. Instruirea care oferă învățătura şi preceptele înfloreşte şi decade în funcție de epocă iar cuvintele de condamnare sau laudă sunt acceptate sau respinse în funcție de persoană...

... înțelepciunea şi Iluminarea ființelor din cele cinci perioade de câte cinci sute de ani de după moartea fizică a lui Buddha sunt diferite. Aşadar, cum ar putea să fie ele salvate numai de o singură cale?."

Cum ar putea ființele ce trăiesc în ultima epocă Dharma să atingă Iluminarea prin metodele şi practicile oferite celor care urmau Calea în prezența lui Buddha, adică în epoca perfectă a Dharmei, care aveau un mediu şi capacități spirituale diferite?

[84] A nu exista nici o cerință în ceea ce priveşte preceptele nu înseamnă că cei ce trăiesc în ultima epocă a Dharmei nu ar trebui să mai facă nici un efort din punct de vedere moral, ci doar că nu li se mai cere să atingă Iluminarea prin intermediul preceptelor.
[85] Tao-ch'o (Jp. Doshaku), a trăit între anoii 562-645 e.n. şi a fost considerat de Shinran al 4-lea Patriarh al Jodo Shinshu.

„Este ca şi cum ai freca două bucăţi de lemn verde pentru a face focul; acesta nu se aprinde pentru că momentul este nepotrivit”, explică Maestrul Tao-ch'o într-o reuşită comparaţie.

De asemenea, Shinran subliniază foarte clar:

„Cu adevărat ştim că învăţăturile Căii Înţelepţilor au fost gândite pentru perioada când Buddha era în lume şi pentru era corectă a Dharmei; ele sunt toate nepotrivite pentru timpurile şi fiinţele epocii decadente, ultime şi a celei în care Dharma a dispărut complet. Deja timpul lor a trecut şi nu mai sunt în concordanţă cu fiinţele.”

Aşadar, *Sutra Marii Colecţii* afirmă:

„Din miliarde de fiinţe sensibile care caută să îndeplinească practicile şi să cultive calea în epoca din urmă a Dharmei, nici una nu va obţine realizarea.”

Maestrul Tao-ch'o comentează asupra acestui pasaj:

„Trăim acum în ultima epocă Dharma; este lumea rea a celor cinci pângăriri. Numai această poartă – metoda Tărâmului Pur – este singura Cale ce permite trecerea.”

Singură Calea Jodo Shinshu nu face nici o discriminare între capacităţile fiinţelor şi nu depinde de timpul în care trăiesc acestea, deoarece nu prin intermediul puterii personale, schimbătoare şi nedemnă de încredere, sunt aduse fiinţele către Iluminarea perfectă, ci prin Puterea lui Buddha Amida.

Jodo Shinshu, singura cale efectivă în această ultimă epocă Dharma

Buddhismul s-a răspândit foarte mult în Europa ultimilor cincizeci de ani, ceea ce este îmbucurător. Însă în această răspândire şi imaginea pe care a căpătat-o în ţările vestice lipseşte ori nu este bine înţeles un element important. Prea multe voci se aud în susținerea unor deja vechi stabilite prejudecăți, precum: „buddhismul este o cale a eliberării prin sine însuşi” sau „Buddha a fost doar un învățător, degetul care arată luna”, etc. Imaginea adânc înrădăcinată în mințile oamenilor despre cum ar trebui să fie un buddhist este aceea a unui călugăr sau practicant mereu calm şi zâmbăreț ce urmează o cale grea a îmbunătățirii şi eliberării personale. Pentru mulți acesta este buddismul, însă pentru Shinran, tocmai asta nu mai este el de mult ...

Povestea vieții şi învățăturii lui ne arată un alt aspect al buddhismului pe care el îl consideră a fi adevăratul motiv al apariției acestei căi în lume – învățătura Tărâmului Pur sau Jodo Shinshu, în care Buddha Amida nu mai este degetul care arată calea, ci un Salvator, de fapt, cel mai bun Salvator care a apărut vreodată în toate cele trei lumi, cu Shakyamuni fiind mesagerul şi propovăduitorul lui, ghidând ființele sensibile să se încreadă în Amida. Ce diferență imensă între ceea ce Shinran considera că este Dharma şi toate celelalte şcoli ale buddhismului puterii personale!

Putem spune că, în termenii lui Shinran, buddhismul nu va fi cu adevărat stabilit în afara Asiei până când învățătura despre salvarea lui Amida nu va deveni suficient de bine cunoscută. De fapt, în țările europene şi ne-asiatice în general, numai învățăturile provizorii ale lui Shakyamuni s-au răspândit până acum, însă nu şi învățătura adevăratei sale intenții de a veni în această lume. Aşadar, este misiunea noastră să înțelegem şi să transmitem corect singura metodă spirituală care este încă funcțională şi capabilă de a salva ființele în această ultimă epocă Dharma. Cu cât devenim mai conştienți de acest adevăr, cu atât mai bine este pentru lumea în care trăim.

Posibilitatea atingerii Buddheității în chiar această viață este esența şcolilor buddhiste care sunt atât de răspândite în Europa. Ştiri despre maeştri buddhişti faimoşi şi realizările lor deosebite sunt multe iar numărul discipolilor lor creşte vertiginos. Cine nu ar vrea să vadă, atingă sau să fie în preama cuiva despre care se spune că este încarnarea unui maestru de demult sau chiar un Buddha viu ...

Însă eu nu mă pot abține să nu privesc cu suspiciune toate aceste împliniri ale unor importante figuri din buddhismul actual. Dacă este să privesc „realizările spirituale moderne” prin ochii învățăturii lui Shinran despre adevăratele capacități ale ființelor ce trăiesc în ultima epocă Dharma, cred că rămân două posibilități în ceea ce îi priveşte pe cei despre care se zice că ating starea de Buddha în zilele noastre:

1) Ar putea fi Bodhisattvaşi deghizați care au atins Buddheitatea în trecut şi care acum vin în lumea noastră pentru a-i păstra pe cale pe cei care nu pot încă să se încreadă în Amida însă continuă să urmeze alte metode buddhiste, sau

2) Deoarece ne aflăm în iluzie, avem senzația că cineva care dovedeşte mai multă răbdare decât noi sau zâmbeşte mai bine, a şi atins Buddheitatea.

Însă a deveni un Buddha înseamnă mult mai mult decât a fi capabil să afişezi o figură calmă şi senină ori să spui cuvinte frumoase şi înțelepte. Shinran a explicat în Tannisho[86] câteva aspecte importante despre ce înseamnă să devii un Buddha, ceea ce multor buddhişti zâmbăreți ale timpurilor moderne le lipseşte:

„Se poate oare spune despre aceia care vorbesc despre atingerea Iluminării în această viață că manifestă diverse corpuri ale acomodării[87], că posedă cele treizeci şi două de caracteristici[88] şi cele optzeci de semne ale lui Buddha[89] şi că propovăduiesc Dharma pentru a ajuta ființele sensibile în acelaşi fel ca Sakyamuni? Asta este ceea ce înseamnă a atinge Iluminarea în această viață."

Un adevărat Buddha cunoaşte toate viețile trecute, ale lui (când nu era încă un Buddha) şi ale tuturor ființelor, el înțelege toate cauzele şi posibilele efecte ale acestora, fiind aşadar, capabil să facă previziuni în ceea ce priveşte viitorul; el ştie la modul perfect ce metodă este mai potrivită pentru orice ființă care apare înaintea lui, aude şi vede tot în orice lume posibilă, etc, iar lista capacităților illuminate ale unui Buddha poate umple multe pagini…. Este foarte important de înțeles că un Buddha a depăşit stadiul de om, condiția omenească fiind doar una din multele stări neiluminate ale existenței de care un Buddha se eliberează. Forma exterioară sau trupul în care cineva devine un Buddha ori se manifestă din Compasiune față de ființe poate avea înfățişare umană, însă mintea lui este dincolo de mintea limitată a unui om[90].

Calitățile illuminate ale unui Buddha se manifestă la exterior şi se impregnează pe trupul lui, aşadar, atât fizic cât şi mental, un Buddha este o persoană extraordinară, superioară oricărei ființe. Shinran a susținut foarte clar în scrierile sale că a deveni un Buddha, posedând astfel de capacități precum cele enumerate anterior, este ceva ce nu se mai poate realiza în această epocă. Din păcate, contemporanii noştri nu citesc cu atenție în sutre şi comentarii despre ce este un Buddha şi devin mult prea repede impresionați de oricine afişează mai mult calm decât ei.

---

[86] „Tannisho, plângere împotriva abaterilor de la adevăratul shinjin", text clasic în tradiția noastră apărut în 2003 în limba română în seria traducerilor din buddhismul Jodo Shinshu. De asemenea, puteți citi *Calea acceptării, comentariu la Tannisho*, de Rev Josho Adrian Cîrlea, publicată pentru distribuție gratuită de Corporate Body of the Buddha Educational Foundation (CBBEF), Taiwan, 2011.

[87] Nirmanakaya, în sanscrită. Unul dintre cele trei corpuri ale lui Buddha. Un Buddha se manifestă el însuşi în orice formă, în concordanță cu condițiile şi capacitățile acelora pe care trebuie să îi salveze. Vezi explicațiile despre cele trei corpuri ale unui Buddha din capitolul „Despre Buddha Amida şi Tărâmul său Pur" din cartea *Învățături buddhiste Jodo Shinshu*, de Rev Josho Adrian Cîrlea, în curs de publicare de Corporate Body of the Buddha Educational Foundation (CBBEF), Taiwan. Disponibilă în format electronic pe siteul comunității www.shinbuddhism-romania.info

[88] „Treizeci şi două de caracteristici", se referă la cele treizeci şi două de semne fizice ale desăvârşirii atribuite unui Buddha şi unui Cakravatin (rege ideal).

[89] „Optzeci de semne ale lui Buddha", se referă la cele optzeci de caracteristici fizice importante ale unui Buddha. Acestea sunt caracteristici fizice minore ce însoțesc cele treizeci şi două de semne principale.

[90] Vezi explicațiile despre cele trei corpuri ale unui Buddha din capitolul „Despre Buddha Amida şi Tărâmul său Pur" din cartea *Învățături buddhiste Jodo Shinshu*, de Rev Josho Adrian Cîrlea, în curs de publicare de Corporate Body of the Buddha Educational Foundation (CBBEF), Taiwan. Disponibilă în format electronic pe siteul comunității www.shinbuddhism-romania.info

În ceea ce mă priveşte, când răsfoiesc diferitele reviste buddhiste care sunt atât de populare în ziua de azi, am adeseori un sentiment de inutilitate şi deşertăciune.

Prea mulți călugări zâmbăreți, articole sofisticate, discuții Zen despre vid şi cum suntem deja Buddha însă nu ne dăm seama încă şi alte lucruri asemănătoare …. citesc toate acestea şi am senzația că se adresează unor extratereştri sau în nici un caz mie însumi.

Cine sunt aceşti buni buddhişti şi cum ar putea vorbele lor să îmi fie de vre-un ajutor? A venit oare Buddha în această lume numai pentru a le preda acestor băieți simpatici care sunt întotdeauna calmi şi au vieți împlinite datorită meditației? Dacă în acest fel stau lucrurile, atunci ce mai caut eu aici?

Înainte de a intra în Jodo Shinshu mă simțeam ca în timpul şcolii atunci când profesorul vorbea mai întotdeauna cu elevii buni iar pe mine mă trimitea în spatele clasei cu băieții răi.

Fără Jodo Shinshu, buddhismul ar fi doar un alt discurs interesant pentru elevii buni şi deştepți însă fără nici o relevanță pentru oamenii reali care trăiesc în lumea mea de fiecare zi.

Acum înțeleg de ce considera Shinran că învățătura *Marii Sutre* a fost adevăratul motiv al apariției lui Shakyamuni în această lume. El a avut curajul de a abandona masca bunului buddhist zâmbăreț şi a privit adânc în sine însuşi şi în capacitățile oamenilor. Shinran nu ne-a predat discursurile moralizatoare ale altor sutre, ci a ales cu atenție scrierile care erau cu adevărat importante pentru el şi ceilalți.

Există învățături şi practici propovăduite de Shakyamuni despre care Shinran a ales să nu vorbească şi a făcut asta nu pentru că respectivele erau dăunătoare sau proaste, ci nefolositoare pentru atingerea Buddheității de către ființe precum noi înşine, fără capacități şi merite deosebite. El a explicat în *Scrisorile*[91] sale că unele învățături buddhiste sunt de relevanță limitată iar altele de relevanță universală şi că învățătura despre Legământul Principal al lui Buddha Amida face parte din ultima categorie. A fi de relevanță universală înseamnă a fi folositor şi efectiv atât pentru cei virtuoşi cât şi pentru cei răi şi plini de patimi oarbe. Sfinți şi păcătoşi, înțelepți şi idioți ar trebui să fie salvați în mod egal. Dintre toate căile buddhiste, numai Jodo Shinshu este *„învățătura în concordanță cu ființele şi timpul în care acestea trăiesc”*[92].

Unii ar putea crede (am auzit astfel de afirmații la unele întîlniri europene) că nu este bine să fim atât de radicali precum Shinran care a spus că numai credința în Buddha Amida poate face oamenii să atingă Buddheitatea, deoarece în acest fel am putea jigni alte şcoli buddhiste cu care suntem angajați în discuții ecumenice.

Însă ce putem face? De ce s-ar simți jigniți când atât de multe confesiuni (dacă nu toate) pretind de asemenea că ele au cele mai bune practici şi metode? Uitați-vă numai la afirmațiile şcolilor tibetane când îşi laudă propriile învățături!

Opinia mea este că trebuie să ținem strict de explicațiile lui Shinran Shonin şi să le prezentăm exact aşa cum ne-au fost oferite, fără să adăugăm nimic pentru a satisface aşteptările ființelor neiluminate din alte şcoli sau alte religii. Şi asta deoarece în explicațiile lui Shinran găsim adevăratul sens al existenței Jodo Shinshu.

---

[91] *Scrisorile lui Shinran (Mattosho),* traducere în limba română de Rev Josho Adrian Cîrlea, 2004
[92] *Shozomatsu Wasan – Imnurile epocilor Dharma*.

Această minunată învățătură despre încrederea absolută în Buddha Amida nu este doar o altă metodă buddhistă printre cele 84000 porți Dharma[93], ci învățătura supremă a lui Shakyamuni.

Shinran a spus în *Shozomatsu Wasan*:

„... învățăturile pe care Shakyamuni le-a lăsat în urmă
au intrat toate în palatul nagaşilor."

Aceasta înseamnă că toate celelalte învățături buddhiste nu mai sunt efective în aceste timpuri. *„A intra în palatal nagaşilor"* înseamnă exact asta – a nu mai fi de folos ori a fi ca şi inexistent."

El a fost şi mai clar:

„Deşi avem învățăturile lui Shakyamuni,
Nu există nimeni care să le practice;
De aceea, se spune că în ultima epocă Dharma
Nici o singură ființă nu va atinge Iluminarea prin ele."

„Nici o singură ființă nu va atinge Iluminarea prin ele" este o afirmație foarte puternică. Nici o singură ființă – aceasta trebuie foarte bine înțeles. Nici un singur om nu poate practica într-un mod efectiv învățăturile buddhiste în afară de medoda credinței în Buddha Amida.

Shinran a spus foarte clar pentru cine este pregătit să audă:

„Dacă nu se încred în Legământul plin de Compasiune al lui Tathagata,
Nici o singură ființă din aceste vremuri – ultima epocă Dharma
şi a cincea perioadă de cinci sute de ani de la plecarea lui Shakyamuni –
nu are vre-o şansă de a evada din naştere şi moarte."

Cuvintele lui Shinran nu lasă nici o urmă de îndoială în legătură cu ce avem de făcut.

Nu există nici o altă metodă buddhistă care să poată garanta atingerea Buddheității atât de repede, fără să ceară nimic din partea practicantului. Toate discursurile drăguțe şi practicile altor şcoli prin care ele pretind că oricine poate deveni un Buddha în această viață sunt bune în ele însele, dar nu mai sunt efective pentru această epocă şi oamenii care trăiesc în ea. Aşadar, ele sunt ca şi inexistente – *„intrate în palatul nagaşilor."*

[93] Shinran a spus în scrisoarea a opta din „Lumină pentru epocile din urmă" (Mattosho): *„Dintre Dharmele uşor de înțeles şi cele de neconceput, primele cuprind 84000 de învățături ale Căii Înțelepților. Învățătura Tărâmului Pur este Dharma de neconceput."* Aceasta este una din modalitățile prin care el a separat învățătura Tărâmului Pur de celelalte învățături şi practici buddhiste.

În această epocă, orice practică spirituală autentică – prin „autentică” înțeleg orice practică buddhistă iar nu metodele altor religii – care pretinde chiar şi cel mai mic merit din partea practicantului nu mai este o practică efectivă. De aceea, ar trebui să le abandonăm, pentru că nu mai putem deveni Buddhaşi prin ele.

Dacă este necesar să abandonăm toate celelalte practici buddhiste ca fiind plecate în palatul nagaşilor sau ca şi inexistente, cu atât mai mult nu ar trebui să urmăm învățăturile şi practicile nebuddhiste, despre care Shinran vorbeşte în detaliu în *Kyogyoshinsho* unde afirmă, spre exemplu, citând din *Marea Sutră a Nirvanei*:

„Fii mei buni, există două tipuri de Iluminare: eternă şi impermanentă… Iluminarea căilor nebuddhiste este numită impermanentă, în timp ce Iluminarea metodelor buddhiste este eternă.”

El face din nou referire la învățăturile nebuddhiste în *Shozomatsu Wasan*:

„Cele nouăzeci şi cinci de învățături nebuddhiste pângăresc lumea[94]*;*
Numai Calea lui Buddha este pură şi curată.”

Aceste versuri sunt imediat urmate de cele de mai jos:

„Numai mergând înainte şi atingând Iluminarea
putem să îi ajutăm pe ceilalți în această casă arzând;
aceasta este lucrarea naturală a Legământului.”

Dacă le comparăm pe acestea din urmă cu afirmația despre cele două tipuri de Iluminare (eternă şi impermanentă) citată de Shinran în Kyogyoshinsho şi prezentată mai sus, putem trage cu uşurință concluzia că NU prin învățăturile nebuddhiste, ci prin Calea lui Buddha, care este pură şi curată, suntem capabili să atingem Iluminarea.

Aşadar, pentru că trăim în această ultimă epocă Dharma cu toate dificultățile şi mizeriile ei, trebuie să urmăm numai Calea lui Buddha iar nu diferitele căi nebuddhiste, ele însele manifestări ale acestei lumi plină de impuritate. Mai mult decât atât, dintre toate metodele buddhiste să alegem numai învățătura despre Legământul Principal şi să le abandonăm pe celelalte ca fiind inutile (ca şi inexistente).

Cred în mod special că aceste afirmații ale lui Shinran Shonin despre căile nebuddhiste şi alte practici buddhiste în afară de Jodo Shinshu sunt foarte utile în zilele noastre când a devenit o modă să amestecăm lucrurile şi să găsim aşa zise sinteze între diferite credințe

---

[94] Fraza "nouăzeci şi cinci de învățături buddhiste" (kujugoshu) apare pentru prima oară în Sutra Nirvanei. Se spune că în vremea lui Buddha erau nouă zeci şi cinci de învățături greşite. Acestea sunt viziunile celor şase maeştri (rokushi gedo) adversari ai lui Buddha şi ai discipolilor acestora, cincisprezece pentru fiecare maestru în parte (explicațiile lui Zuio Inagaki Sensei).
De asemenea, orice învățătură spirituală care contrazice legea karmei aşa cum a fost explicată de Buddha, neagă renaşterea, afirmă existența unui creator şi judecător suprem al lumii, etc, poate fi considerată în categoria învățăturilor nebuddhiste care ar trebui respinse. Spre exemplu, nimeni nu poate fi adept Jodo Shinshu şi să creadă în acelaşi timp în Dumnezeu, să nege renaşterea şi legea karmei.

religioase. Multe ciorbe spirituale se găsesc pe toate drumurile, amestecând elemente de creştinism cu buddhism, hinduism sau yoga. Însă şi în lumea buddhistă tendinţa de a amesteca lucrurile este adeseori întâlnită. În sangha Jodo Shinshu internaţională, spre exemplu, există un curent de opinie care încearcă să prezinte această Dharma într-un mod cât mai Zen pentru a o acomoda viziunilor personale şi incapacităţii de a se deschide faţă de o învăţătură buddhistă a salvării şi credinţei.

În respingerea căilor nonbuddhiste ca neducând la Iluminare şi a altor metode buddhiste ca ne-efective, Shinran arată că nu este interesat să satisfacă aşteptările şi opiniile nimănui ori să aibă discuţii „politically correct" cu toate doctrinele şi viziunile religioase, ci că este mai degrabă concentrat pe salvarea fiinţelor din naştere şi moarte – lucrul cel mai important în drumul său spiritual. Înaintea celor două râuri de apă şi foc[95], a morţii şi a diverselor pericole ce pot lovi în orice moment, precum şi a şansei atât de rare de a se naşte în trup de om, Shinran este interesat exclusiv să ne arate Calea de scăpare. Iar el chiar nu vede nici o altă metodă utilă în afara credinţei în Buddha Amida. Toate celelalte sunt fie ireale, fie imposibil de utilizat.

Shinran ne cheamă să ne trezim şi să nu pierdem şansa preţioasă pe care o avem aici şi acum. Aceasta este o casă arzând iar nu un loc pentru discuţii şi doctrine fără importanţă. El este foarte limpede în explicaţiile sale, asemenea unui doctor care prescrie exact ceea ce îi trebuie unui pacient pentru a-i salva viaţa. Cuvintele lui sunt în genul următor: „Vrei să scapi de naştere şi moarte? Dacă da, atunci aceasta este metoda de urmat iar nu alta. Încrede-te în Buddha Amida şi în nimeni altcineva."

Acesta este mesajul lui Shinran către o lume bolnavă cronic, aflată în ultima epocă Dharma, o lume care are nevoie disperată de cel mai bun medicament din istoria sa religioasă.

În loc să piardă timp cu pastile numai pe jumătate folositoare ori complet inaplicabile în aceste timpuri de epidemie gravă, Shinran ia măsuri drastice şi taie rădăcina bolii: „Aveţi credinţă în Amida. Aceasta este singura metodă, altfel boala voastră nu se va sfârşi. Sunteţi prea bolnavi, de aceea vă rog, nu mai pierdeţi vremea şi luaţi acest medicament." Unui pacient care se află în moarte clinică nu i se mai pot aplica decât şocuri electrice, nu alte medicamente bune pentru când era mai puţin bolnav sau nu atât de slăbit (alte epoci decât cea de acum). Exact asta face Shinran, aplică şocuri vindecătoare acestei lumi bolnave cu riscul de a fi considerat fundamentalist.

Celor care vin la buddhism şi la Jodo Shinshu pentru delicii intelectuale sau discuţii interesante, atitudinea radicală a lui Shinran poate părea jenantă sau incorectă faţă de alte şcoli şi religii. Însă pentru cei care naşterea şi moartea este problema de cea mai mare importanţă şi sunt conştienţi de adevăratele lor capacităţi, mesajul limpede şi direct al lui Shinran de a respinge ceeea ce este inutil şi a alege ceea ce este urgent şi folositor, este exact ceea ce aveau nevoie să audă.

---

[95] Aluzie la parabola celor două râuri şi a căii albe, scrisă de Maestrul Shan-tao în care acestea reprezintă patimile omeneşti. Vezi cartea *Buddhismul Compasiunii*, de Rev Josho Adrian Cîrlea, publicată pentru distribuţie gratuită de Corporate Body of the Buddha Educational Foundation (CBBEF), Taiwan, 2005

Aşa că, dragi prieteni, alegeți: evadați din această casă arzând sau rămâneți în interior, petrecându-vă timpul cu practici false ori inutile.

Decizia vă aparține.

Seria traducerilor din buddhismul Jodo Shinshu:
-publicate de International Association of Buddhist Culture-

1. *Un standard al credinței Shinshu*, de Prof Ryosetsu Fujiwara, traducere în limba română de Rev Josho Adrian Cîrlea, 2001
2. *Dezvoltarea practicii nembutsu* & *Buddhismul Shin: Învățătura lui Shinran Shonin*, de Prof Ryosetsu Fujiwara, traducere în limba română de Rev Josho Adrian Cîrlea, 2002.
3. *Calea fără opreliști*, de Rev Philipp Karl Eidmann, traducere în limba română de Rev Josho Adrian Cîrlea, 2002.
4. *Scrisorile lui Rennyo: traducere după Gobunsho*, traducere în limba română de Rev Josho Adrian Cîrlea, 2002.
5. *Tannisho: Plângere împotriva abaterilor de la adevăratul shinjin*, traducere în limba română de Rev Josho Adrian Cîrlea, 2003
6. *Scrisorile lui Shinran (Mattosho),* traducere în limba română de Rev Josho Adrian Cîrlea, 2004
7. *Calea trezirii: Colecție de eseuri Dharma pentru viața de fiecare zi*, de Kosho Soga, traducere în limba română de Rev Josho Adrian Cîrlea, 2004
8. *Scrisorile Maestrului Rennyo – Gobunsho,* traducere în limba română de Rev Josho Adrian Cîrlea, 2005
9. *Buddha şi omul*, de Eikichi Ikeyama, traducere în limba română de Rev Josho Adrian Cîrlea, 2006
10. *Sutra despre Buddha Amida (Amida-kyo)*, traducere în limba română de Rev Josho Adrian Cîrlea, 2007
11. *Dharmapada Shinshu a Maestrului Zuiken*, traducere în limba română de Rev Josho Adrian Cîrlea, 2007.
12. Tabel chronologic explicativ al vieții lui Shinran, de Takamichi Takahatake, traducere în limba română de Gansen Cătălin Suru, 2012

Alte cărți despre Jodo Shinshu în limba română:

1. *Buddhismul Compasiunii*, de Rev Josho Adrian Cîrlea, publicată pentru distribuție gratuită de Corporate Body of the Buddha Educational Foundation (CBBEF), Taiwan, 2005
2. *Calea acceptării, comentariu la Tannisho*, de Rev Josho Adrian Cîrlea, publicată pentru distribuție gratuită de Corporate Body of the Buddha Educational Foundation (CBBEF), Taiwan, 2011
3. *Învățături buddhiste Jodo Shinshu*, de Rev Josho Adrian Cîrlea, în curs de publicare de Corporate Body of the Buddha Educational Foundation (CBBEF), Taiwan. Disponibilă în format electronic pe siteul comunității www.shinbuddhism-romania.info

SANGHA (COMUNITATEA) BUDDHISTĂ JODO SHINSHU DIN ROMÂNIA
http://www.shinbuddhism-romania.info

c/o Cîrlea Gheorghe Adrian
O.P. 6, C.P. 615
Craiova, judeţ Dolj
Romania
Telefon: 0725854326
e-mail: josho_adrian@yahoo.com

Sangha (comunitatea) buddhistă Jodo Shinshu din România este parte integrantă a şcolii buddhiste Jodo Shinshu (ramura Hongwanji-ha), fondată în anul 1224 de Shinran Shonin. Sediul principal al acestei tradiţii este templul Nishi Hongwanji din Kyoto iar patriarhul actual este Sokunyo Koshin Ohtani, al 24-lea descendent al lui Shinran Shonin.

Învăţătorul şi reprezentantul comunităţii buddhiste Jodo Shinshu din România este Sensei Josho Adrian Cîrlea, preot ordinat de patriarhul tradiţiei noastre la templul Nishi Hongwanji, în 2003.

Tariki Dojo Craiova şi Tariki Dojo Bucureşti sunt cele două locuri de întâlnire ale membrilor şi simpatizanţilor. Cuvântul „dojo” se traduce prin „loc al căii” şi reprezintă o locuinţă obişnuită folosită ocazional pentru întâlnirile Dharma. În absenţa unui templu sau loc permanent de practică, locaţiile noastre se mută destul de des, de aceea este bine să vă anunţaţi de înainte vizita prin telefon sau e-mail.

OFERTA COMUNITĂŢII NOASTRE:

- introducere şi călăuzire în învăţătura şi practica buddhismului Jodo Shinshu
- ajutor în alcătuirea diferitelor studii, lucrări de specialitate, eseuri, etc pentru studenţi, elevi, cercetători.
- materiale pentru studiu individual
- ceremonii religioase pentru diferite evenimente

TOATE ACESTE SERVICII SUNT GRATUITE – Doar donaţiile sunt acceptate. Apartenenţa la buddhism nu este obligatorie pentru vizitatori şi simpatizanţi.